

چراغ

C H E R A G H

حقوق پناهندگان در قوانین بین‌المللی

ویژه‌نامه

پنجمین

پیش شماره ماهانه

مرداد ماه ۱۳۸۴

کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو در مورد وضعیت پناهندگان

میان خود نپندارند. این بخش با این نتیجه‌گیری به پایان می‌رسد که:

کمیسر عالی ملل متحد در امور پناهندگان وظیفه نظارت (بر اجرای) کنوانسیونهای بین‌المللی برای حمایت از پناهندگان را بر عهده داشته و هماهنگی مؤثر اقدامات در این جهت به همکاری دولتها با کمیسر عالی بستگی خواهد داشت.

به منظور تجزیه و تحلیل کنوانسیون ۱۹۵۱ ضروری است تا به موضوعات ذیل توجه نمود:

کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو در مورد وضعیت پناهندگان را بدون تردید می‌توان اصلی‌ترین منبع حقوق پناهندگان در چارچوب حقوق بین‌الملل دانست. اهمیت این کنوانسیون به حدی است که «جمزید» آن را به منزله منشور (Magna Carta) پناهندگان می‌داند

این کنوانسیون در جریان کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار که براساس

قطعنامه (V) ۴۲۹ مجمع عمومی تشکیل شده بود، به تصویب رسید. پیش‌نویس کنوانسیون توسط کمیته ویژه پناهندگان و افراد بدون تابعیت که توسط شورای اقتصادی اجتماعی در اوت ۱۹۴۹ تشکیل شده بود (قطعنامه (IX) 248)، بخش مقدماتی آن توسط شورای اقتصادی اجتماعی در اوت ۱۹۵۰ (قطعنامه (XI) BII 319)) و بخش مربوط به تعریف پناهنده (ماده یک کنوانسیون) توسط مجمع عمومی سازمان ملل در دسامبر ۱۹۵۰ (پیوست قطعنامه (V) ۴۲۹) تهیه شده بود.

این کنوانسیون علیرغم محدودیت‌های زمانی و جغرافیایی خود، بصورت جهانی و بین‌المللی درآمد و هر چند بخش‌هایی از آن کاملاً تحت شرایط دوران پس از جنگ قرار دارد لیکن همچنان بصورت یکی از معتبرترین ضوابط بین‌المللی مربوط به پناهندگان باقی مانده و امروزه بالغ بر یکصدویست کشور بدان پیوسته‌اند. بخش مقدماتی کنوانسیون با اشاره به اعلامیه جهانی حقوق بشر از تمایل به «تجدیدنظر و استحکامبخشیدن به توافقات بین‌المللی پیشین و ... و توسعه دامنه حمایتی آنها» سخن می‌گوید و ضمن اذعان به بار سنگینی که اعطاء پناهندگی بر دوش کشور پذیرنده می‌گذارد از نیاز به «همکاری بین‌المللی» (و اصطلاحی که بعداً به جای آمد یعنی اتحاد بین‌المللی) یاد نموده، اظهار امیدواری می‌نماید که همه کشورها مسیله پناهندگی را مسیله‌ای اجتماعی و نعدوستانه تلقی نموده و آن را موضوع اختلاف و تشنج در روابط

(الف) تعریف واژه پناهنده (ماده ۱).

(ب) تأکید بر اصل عدم تبعیض در آزادی مذهب، حق تشکیل اتحادیه و تشکیلات، دسترسی آزادانه به محاکم قضایی و آزادی رفت و آمد (ماده ۳). (پ) با توجه به وضعیت خاص پناهندگان بعنوان افراد فاقد حمایت، از مصون‌بودن در مقابل اقدامات متقابل از سوی دولتها (ماده ۷) مصونیت از اقدامات علیه اتباع کشور اصلی حتی زمانی که فرد بر حفظ تابعیت اولیه خود اصرار دارد (ماده ۸) و نیز مصونیت از پرداخت هزینه‌های دادرسی ذکر بعمل می‌آورد (ماده ۱۶۰۲).

(ت) کنوانسیون توصیه می‌نماید که وضعیت شخصی فرد پناهنده بایستی براساس قوانین و مقررات کشور محل اقامتش بوده و بر حقوقی که پیش از این براساس وضعیت پناهندگی کسب شده، صحه می‌گذارد (ماده ۱۲).

(ث) کنوانسیون مجموعه‌ای از حقوق اجتماعی و اقتصادی را در شکل مجموعه‌ای از رفتار با پناهندگان به رسمیت می‌شناسد که از رفتار پذیرفته شده با خارجیان تا حداقل رفتار پذیرفته شده با اتباع خودی را دربرمی‌گیرد.

(ج) مقرراتی در خصوص اقدامات اداری، اوراق، شناسایی و اسناد مسافرتی وضع می‌نماید. (چ) حمایت در مقابل اخراج و بازگرداندن به کشور مبدأ. (ح) کشورهای عضو بایستی قبول تابعیت و یکسان ساختن وضعیت پناهندگان را تسهیل نمایند.

خ) توجه به منافع و علایق کشورهای پذیرنده پناهنده در برخی مواد کنوانسیون.

به همانگونه که گفته شد کنوانسیون از اعضاء خود می‌خواهد تا «حداقل» همان رفتاری که عموماً در رابطه با خارجیان پذیرفته‌اند با پناهندگان نیز روا دارند (ماده ۷۰۱) و این رفتار خصوصاً در مورد آزادی رفت و آمد اعمال می‌گردد.

در موارد متعددی کنوانسیون از کشورهای عضو می‌خواهد رفتاری تا سرحد امکان مساعد که عموماً در مورد خارجیان روا می‌دارند در پیش گیرند ... این درخواست در مورد تحصیل اموال منقول و غیرمنقول (ماده ۱۳)، اشتغال به کارهای آزاد (ماده ۱۸)، حرفه‌های آزاد علمی (ماده ۱۹)، مسکن (ماده ۲۱) و تحصیلات عمومی (به غیر از تحصیلات ابتدایی) (ماده ۲۲) تکرار شده است.

کنوانسیون در مورد عضویت و حق عضویت در تشکیلات صنفی بطور اعم خواهان «مساعدترین رفتاری است که در چنین موارد در مورد اتباع دولتهای خارجی اعمال می‌شود» (ماده ۱۷۰۱).

در مورد حمایت از مالکیت صنعتی بخصوص حمایت از اختراعات طرحها و مدلها، علایم تجارتي و اسامی تجارتي و همچنین حمایت از مالکیت ادبی و هنری و علمی پناهنده در کشوری که معمولاً سکنی دارد مورد همان حمایتی واقع خواهد شد که از اتباع کشور مزبور بعمل می‌آید. (ماده ۱۴) این حق برابر با اتباع کشور پذیرنده، همچنین در مورد دسترسی به محاکم و حمایت حقوقی (ماده ۱۶) اشتغال و استخدام تحت شرایط مشخص (ماده ۱۷۰۲ و ۱۷۰۳) حیره‌بندی (ماده ۲۰) تحصیلات ابتدایی (ماده ۱) (۲۲۰) امور خیریه عمومی (ماده ۲۳)، قوانین کار و تأمین اجتماعی (ماده ۲۴) و مالیات و عوارض (ماده ۱) (۲۹) در کنوانسیون پیش‌بینی شده است.

در مورد آزادی پناهندگان در اجرای امور دینی و دادن تعلیمات مذهبی به کودکان خود رفتاری لااقل در حد رفتار با اتباع خود اعمال خواهد شد (ماده ۴):

در رابطه با دسترسی به محاکم و حمایت حقوقی و معاف بودن از پرداخت هزینه‌های دادرسی ۹ ماده (۳) ۱۶ چنین مقرری دارد:

هر پناهنده در سرزمین دول متعاقد دیگر غیر از سرزمین محل سکونت دایمی خود در مورد مسایل مندرج در بند ۱۲ از رفتاری معادل رفتار با اتباع کشور محل سکونت برخوردار خواهد شد.

به همانگونه که مشاهده شد، ترتیبات مشابهی در مورد مالکیت معنوی و صنعتی در ماده ۱۴ پیش‌بینی شده بود. این ترتیبات از مبانی نظری از اصل «حداقل» رفتار با خارجیان و پناهندگان» سرچشمه می‌گیرند. ماده ۲۵ کنوانسیون در مورد اقدامات اداری نیز در اجرای حمایت بین‌المللی حایز اهمیت بسیار است چرا که براساس این ماده مقامات رسمی کشور متعاقد و یا مقامات یک تشکیلات بین‌المللی در امور مربوط به صدور اسناد و گواهینامه جانشین مقامات رسمی کشوری می‌شوند که پناهنده نمی‌تواند به حمایت سیاسی آن متوسل شود. مواد ۲۷ و ۲۸ کنوانسیون به صدور اوراق شناسایی و اسناد مسافرتی از سوی دولتهای متعاقد برای پناهندگان اختصاص دارند. نحوه صدور و چگونگی سند مسافرتی که امروزه به سند مسافرتی کنوانسیون شهرت دارد. در ضمیمه کنوانسیون به تفصیل آمده است و شاید این بخش از کنوانسیون را بتوان بخشی دانست که بیش از سایر بخشها و در سطحی جهانی به اجرا درآمده است. این سند مسافرتی که عموماً توسط کشور پذیرنده پناهنده صادر می‌شود مقبولیتی وسیع یافته به صورتی که حتی تعدادی از کشورهای غیرعضو کنوانسیون نیز آن را به رسمیت شناخته‌اند. تمدید اعتبار این سند مسافرتی هنگامی که پناهنده در کشوری غیر از کشور صادرکننده آن بسر می‌برد که موضوع ماده ۱۱ ضمیمه کنوانسیون است نیز معمولاً براساس توافقات میان دو کشور صورت می‌پذیرد.

مواد ۳۱، ۳۲، ۳۳ کنوانسیون به موضوعات بسیار با اهمیت ورود غیرقانونی، اخراج و منع بازگرداندن پناهنده اختصاص دارند. براساس ماده ۳۱، «هنگامی که پناهندگان از سرزمینی وارد قلمرو کشور پذیرنده شده‌اند که در آنجا زندگی یا آزادی‌شان مستقیماً در خطر بوده است» در این صورت ورود یا حضور غیرقانونی‌شان «نباید مبنای مجازات آنان قرار گیرد چرا که ممکن است این ورود یا حضور غیرقانونی از اضطراب ناشی شده باشد». براساس ماده (۱) ۳۲ «دولت

متعاقد پناهنده‌ای را که به صورت قانونی در سرزمین آنها بسر می‌برد اخراج نخواهند کرد مگر بدلائل حفظ امنیت ملی یا نظم عمومی». بندهای (۲) و (۳) همین ماده بر لزوم انجام رویه قانونی (همانند مراجعه به دادگاه و حق استیناف) در اتخاذ چنین تصمیمی و نیز دادن «فرصت مناسب به چنین پناهنده‌ای تا بتواند مجوز قانونی ورود به کشور دیگری را تحصیل کند» تأکید دارند و سرانجام به ماده سی‌وسوم کنوانسیون در مورد منع بازگردانیدن پناهنده می‌رسیم:

(۱) ۳۳: هیچ یک از دول متعاقد به هیچ نحو پناهنده‌ای را به سرزمین‌هایی که امکان دارد بعزل مربوط به نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در دسته اجتماعی بخصوص یا دارابودن عقاید سیاسی، زندگی یا آزادی او در معرض تهدید واقع شود تبعید نکرده یا باز نخواهند گرداند. (۲) ۳۳: پناهنده‌ای که براساس دلایل کافی وجودش برای امنیت کشوری که در آن بسر می‌برد خطرناک بوده یا طبق رای قطعی دادگاه محکوم به ارتکاب جرم یا جنایت مهمی شده که مضر به حال جامعه کشور تشخیص داده شود نمی‌تواند از تسهیلات مذکور در این ماده استفاده بنماید.

این نکته نیز شایان توجه است که دولتهای متعاقد در مورد این ماده حق هیچگونه شرط‌گذاری را ندارند (بر طبق ماده ۴۲ کنوانسیون). علیرغم آنکه مواد ۳۱، ۳۲، ۳۳ اصول اساسی و بنیادی برای حمایت بین‌المللی را فراهم می‌آورند لیکن تنها در شرایط حاکم بر زمان تصویب کنوانسیون قابل اعمال بوده و در عمل مشکلاتی را ایجاد می‌کنند. از جمله آنکه هنوز رویه واحدی برای تعیین وضعیت وجود ندارد یا آنکه موضوعاتی چون امنیت ملی و نظم عمومی را می‌توان به طرق مختلف تعبیر و تفسیر نمود.

وظایف و مسیولیت‌های متقابل پناهنده در مقابل دولت متعاقد را بطور کلی می‌توان در ماده ۲ یافت که خصوصاً از لزوم رعایت قوانین و مقررات کشور پذیرنده توسط پناهنده سخن می‌گوید، ماده ۹ ناظر بر حق کشور متعاقد برای وضع و اجرای مقررات خاص در دوران جنگ یا تحت شرایط استثنایی می‌باشد در حالیکه مواد (۲) و (۱) ۲۴ در خصوص حقوق زایل‌نشده‌ی به ویژه دریافت مستمری است و همانگونه که پیش از این دیدیم مواد ۳۲ و ۳۳ در باب اخراج و اصل

بازنگردانیدن پناهنده است. سرانجام باید از ماده ۴۲ نام برد که برای دولت‌ها در موقع امضاء کنوانسیون راجع به کلیه مواد کنوانسیون به استثنای مواد ۱، ۳، ۴، (۱) ۱۶، ۳۳، ۳۶، ۴۶ حق رزرو قابل است.

ماده ۳۵ کنوانسیون در راستای بخش مقدماتی به «همکاری میان مقامات ملی با سازمان ملل» اختصاص دارد:

(۱) ۳۵: دول متعاقد تعهد می‌کنند که با دفتر کمیسر عالی ملل متحد برای پناهندگان یا هر یک از ادارات ملل متحد که جانشین آن گردد در اجرای وظایفش همکاری نموده و مخصوصاً انجام وظیفه آنرا در امر نظارت بر اجرای مقررات این کنوانسیون تسهیل نمایند. (۲) ۳۵: برای آنکه دفتر کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان یا هر یک از ادارات ملل متحد که جانشین آن گردد بتواند گزارشهای لازم را به ارکان صلاحیتدار ملل متحد تسلیم نماید. دول متعاقد تعهد می‌نمایند که اطلاعات و آمار درخواست‌شده راجع به موضوعات زیر را در فرمهای مناسب تهیه و در اختیار آنان قرار دهد:

الف) شرایط پناهندگان

ب) اجرای این کنوانسیون

ج) قوانین و مقررات یا احکامی که درباره پناهندگان مجری بوده یا از این پس به موقع اجرا گذاشته خواهد شد.

ماده ۳۵ را بایستی در کنار ماده ۳۶ (اطلاعات مربوط به قوانین و آیین‌نامه‌های داخلی) موردنظر قرار داد که در آن از دول متعاقد خواسته شده است «متن قوانین و مقرراتی را که ممکن است برای تأمین اجرای این کنوانسیون وضع نمایند در اختیار دبیرکل ملل متحد قرار دهند.»

بررسی کنوانسیون ۱۹۵۱ را نمی‌توان بدون اشاره به سند نهایی کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار که در سالهای ۱۹۵۱ کنوانسیون را تصویب نمود، به پایان برد. بخش چهارم این سند نهایی شامل توصیه‌هایی در زمینه‌های وحدت خانواده پناهندگان، حمایت از پناهندگان صغار و نقش سازمانهای غیردولتی است. اما از همه مهمتر توصیه (E) می‌باشد که در آن به کشورهای عضو توصیه می‌نماید که منافع و مزایای مربوط به پناهندگان را تا حد ممکن به افرادی که ممکن

است در حوزه شمول این تعریف نیز واقع نشوند گسترش دهند.

این اعلامیه نهایی تنها ارزش توصیه‌ای داشته و کشورها را متعهد نمی‌سازد و تنها تغییری که در تعریف واژه پناهنده میان اساسنامه UNHCR و کنوانسیون ۱۹۵۱ مشاهده می‌شود افزودن شدن «عضویت در یک گروه اجتماعی» است که در ماده ۲ ظاهر شده است.

پروتکل ۱۹۶۷ در مورد وضعیت پناهندگان

کنوانسیون ۱۹۵۱ از نظر زمانی به رخدادهای قبل از اول ژانویه ۱۹۵۱ و از نظر جغرافیایی به قاره اروپا محدود بود، در حالی که اساسنامه UNHCR هیچ یک از این محدودیت را به همراه نداشت. همین امر خصوصاً با بروز مسیله پناهندگی در اواخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰ مشکلاتی را بوجود آورده بود که در جلسات کمیته اجرایی UNHCR در سالهای ۱۹۶۴ و ۱۹۶۵ مکرراً مطرح گردید. به همین مناسبت یک گروه‌مایی بین‌المللی تحت عنوان «کنفرانس بررسی جنبه‌های حقوقی مسیله پناهندگی در کنوانسیون ۱۹۵۱ و اساسنامه دفتر کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان» در آوریل ۱۹۶۵ در شهر بلاجیو ایتالیا برگزار شد. این کنفرانس متشکل از ۱۳ متخصص حقوقی از کشورهای و متخصصان حقوقی UNHCR بود که پیش‌نویس پروتکلی به منظور حذف محدودیت زمانی اول ژانویه ۱۹۵۰ از کنوانسیون را تهیه نمود. کمیسر عالی گزارش این کنفرانس به همراه متن پیش‌نویس را به کمیته اجرایی و کشورهای عضو کنوانسیون ارسال نموده و گزارش را با اصلاحات چندی به شورای اقتصادی اجتماعی فرستاد. شورای اقتصادی اجتماعی در اجلاس پنجاه و یکم خود با تصویب متن پروتکل آن را به مجمع عمومی فرستاد. مجمع عمومی در ۱۶ دسامبر ۱۹۶۶ قطعنامه (XXI) 2189 را در این مورد گذراند که حاوی بند اجرایی زیر بود:

ضمن توجه به متن پروتکل پیوست به گزارش کمیسر عالی ملل متحد در امور پناهندگان، از دبیر کل درخواست می‌نماید که این متن را جهت الحاق در اختیار کشورها قرار دهد.

این پروتکل براساس ماده ۱۱ خود پس از امضاء رئیس وقت مجمع عمومی و دبیرکل سازمان ملل از تاریخ ۳۱ ژانویه ۱۹۶۷ جهت الحاق کشورها مفتوح شد. روش تصویب کنوانسیون خود موضوع بحث جالبی در چارچوب حقوق معاهدات است چرا که پروتکل الحاقی به کنوانسیونی که توسط کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار به تصویب رسیده است خود نیز باید به تصویب کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار می‌رسید. هرچند مواردی نیز وجود دارد که در آن مجمع عمومی بدون برگزاری چنین کنفرانسهایی معاهدات چندجانبه و بین‌المللی را به تصویب رسانیده است. لیکن در مورد این پروتکل تغییر و تحولات نظامات سیاسی در فاصله سالهای ۱۹۵۱ تا ۱۹۶۶ و افزایش قابل توجه تعداد کشورهای مستقل تصویب پروتکل از طریق معمول و در یک فاصله زمانی معقول را شدیداً دشوار ساخته بود و لذا از روش غیرمعمول یعنی تصویب مجمع عمومی استفاده شد.

تجزیه و تحلیل پروتکل ۱۹۶۷

از اصلی‌ترین تحول در متن پروتکل ۱۹۶۷، در مقایسه با کنوانسیون ۱۹۵۱ در ماده اول کنوانسیون وجود دارد:

۱. دول متعاهد پروتکل حاضر، تعهد می‌نمایند مواد ۲ تا ۲۴ کنوانسیون را کلاً در مورد پناهندگانی که مصداق تعریف ذیل هستند اجراء نمایند.

۲. اصطلاح پناهنده در این پروتکل - به استثنای موارد، اجرایی بند ۳ این ماده شامل کلیه افرادی است که مصداق تعریف مندرج در ماده اول کنوانسیون می‌باشند مشروط بر آنکه عبارت «پس از بروز این قبیل حوادث» مندرجه در بند ۲ بخش الف ماده اول کانلمریکن تلقی گردد.

۳. پروتکل حاضر توسط دول متعاهد بدون هیچگونه محدودیت جغرافیایی به مورد اجرا درخواهد آمد. معهدا اعلامیه‌هایی که قبلاً از طرف دولی که تاکنون طرف متعاهد کنوانسیون شده‌اند به موجب جزء الف از بند ۱ از بخش الف از ماده اول کنوانسیون صادر گردیده تحت رژیم پروتکل حاضر نیز به مورد اجرا گذارده خواهد شد مگر اینکه مسیولیت‌های دولت صادرکننده اعلامیه طبق مفاد بند دوم از بخش ب از ماده اول کنوانسیون افزایش یافته باشد.

این نکته نیز قابل توجه است که پروتکل ۱۹۶۷ علاوه بر حذف محدودیت زمانی مفاد کنوانسیون ۱۹۵۱ را نیز دربرمی‌گیرد هرچند که خود یک معاهده حقوقی مستقل به شمار رفته که پیوستن به آن لزوماً به معنی پیوستن به کنوانسیون نمی‌باشد. پروتکل ۱۹۶۷ همچنین تأکید مجدد بر مفاد بندهای ۳۵ و ۳۶ کنوانسیون ۱۹۵۱ در مورد همکاری مقامات ملی با ملل متحد و اطلاعات مربوط به قوانین و آیین‌نامه‌های داخلی را دارد. بعلاوه اختلافات اندکی در رابطه با عضویت دول فدرال و الحاق در مقایسه با کنوانسیون مشاهده می‌شود.

اساسنامه کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان

نقش کلی کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان در بند نخستین اساسنامه بعنوان "کسب حمایت بین‌المللی و جستجوی راه‌حلهای پایدار" برای پناهندگان بیان شده است. در حالی که بند دوم آن نیز بسیار بااهمیت می‌باشد کار کمیساریای عالی پناهندگان را دارای سرشتی کاملاً غیرسیاسی دانسته و از آن بعنوان "نوعدوستانه و اجتماعی" نام می‌برد. فصل دوم اساسنامه به بیان صلاحیت کمیساریای عالی می‌پردازد. بندهای شش و هفت اساسنامه به تعریف واژه پناهنده پرداخته است. در این تعریف ضمن تأیید تعریف موجود در مقررات پیشین، پناهنده را کسی می‌شناسد که "در نتیجه حوادث اتفاق افتاده قبل از اول ژانویه ۱۹۵۱" در معرض تعقیب قرار دارد و هر شخص دیگری که بدلیل نژاد، مذهب، ملیت یا عقیده سیاسی خود و بدلیل ترس موجه از تعقیب خارج از کشور اصلی خود و یا اگر بدون تابعیت است، خارج از محل عادی سکونت خود بسر می‌برد و بدلیل همین ترس مایل به استفاده از حمایت دولت کشور خود نبوده و یا اگر فاقد تابعیت است بدین دلایل نمی‌تواند به محل سکونت عادی خود بازگردد.

بندهای هشت، نه و ده به تشریح و تبیین نقش دقیق کمیساریای عالی در زمینه حمایت بین‌المللی و راه‌حلهای پایدار پرداخته، در حالی که بندهای یازده، دوازده (و نیز سه و چهار و پنج) به بیان رابطه میان کمیسر عالی پناهندگان با مجمع عمومی، شورای اقتصادی یا اجتماعی و کارگزاریهای تخصصی می‌پردازد. بخش سوم اساسنامه به سازمان کار و امور مالی اختصاص دارد که در آن بند ۱۳ از همه بااهمیت‌تر است. براساس آن کمیسر عالی پناهندگان بایستی "با معرفی دبیرکل و تصویب مجمع عمومی" انتخاب شود. این ارتباط مستقیم میان کمیسر عالی و مجمع عمومی نشانه تأکید بر موضع مستقل کمیسر عالی بعنوان عامل غیرسیاسی جامعه بین‌المللی است. از نظر ساختاری، دفتر کمیسر عالی ملل متحد در امور

پناهندگان یک ارگان فرعی مجمع عمومی به شمار آمده که همچنین رابطه مستقیمی با شورای اقتصادی و اجتماعی دارد با این حال موضوع بدان معنی نیست که کمیساریای عالی پناهندگان در نظام ملل متحد یک تشکیلات خودمختار است. هرچند اساسنامه کمیساریای عالی در امور پناهندگان هرگز به طور رسمی تغییر نکرده است لیکن توسط قطعنامه‌های مجمع عمومی، دچار تحول بسیار شده است.

اعلامیه پناهندگی سرزمینی (۱۹۶۷)

اعلامیه جهانی حقوق بشر که در سال ۱۹۴۸ به تصویب رسیده بود قطعنامه غیر الزام‌آوری به شمار می‌رفت که در آن از «حق پناهنده‌شدن در دیگر کشورها و استفاده از آن در صورت تعقیب» سخن به میان آمده بود. کمیسیون حقوق بشر که پیش‌نویس اعلامیه جهانی حقوق بشر را تهیه کرده بود در آن زمان پیشنهاد نموده بود که «مسئله گنجائیدن حق پناهندگی در مقابل تعقیب در اعلامیه جهانی حقوق بشر در کنوانسیون ویژه‌ای در این خصوص» و در اولین فرصت ممکن عملی شود. با این حال عدم وجود توافق در باب موضوعات محوری باعث عدم توفیق در گنجائیدن بندی در خصوص پناهندگی در میثاق بین‌المللی حقوق سیاسی مدنی شد. موضوعاتی که باعث اختلاف نظر در میان کشورها شد، همان موضوعاتی بود که به هنگام مذاکره در مورد پیش‌نویس کنوانسیون نیز وجود داشت: حوزه اشخاص در این بند، تعریف شرایط فردی که صلاحیت پناهندگی دارد و اینکه آیا حق پناهندگی را بایستی ایجاد نمود.

پس از یک وقفه طولانی در این بحث‌ها، پیش‌نویس یک اعلامیه در مورد حق پناهندگی در سال ۱۹۵۷ توسط نماینده فرانسه به کمیسیون حقوق بشر تسلیم شد و در ۱۴ دسامبر ۱۹۶۷ یعنی پس از ده سال بحث در کمیته‌های مجمع عمومی سرانجام قطعنامه شماره ۲۳۱۲ تحت عنوان «اعلامیه پناهندگی سرزمینی» به اتفاق آراء توسط مجمع عمومی به تصویب رسید. فرازهای اصلی این اعلامیه به شرح زیر می‌باشد:

۱. مسیولیت اعطا پناهندگی به افراد متقاضی برعهده

جامعه بین‌المللی و نماینده آن سازمان ملل متحد می‌باشد.

۲. هر فردی که به خاطر نقض اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر، حیات، جسم و جان و آزادی‌اش در معرض خطر باشد صلاحیت پناه‌جستن دارد.
۳. کشورها با دادن پناهندگی به افراد بند ۲ دچار مسیولیت بین‌المللی نمی‌شوند و این پناهندگی بایستی توسط سایر کشورها محترم شمرده شود.
۴. الف) سازمان ملل در راستای وحدت بین‌المللی بدون توجه به اقدامات دولت خاص، بایستی با هماهنگی کشورها به مؤثرترین وجه کمک افراد مورد اشاره در بند ۲ بشتابد.

۴. ب) سایر کشورها نیز در راستای وحدت بین‌المللی بایستی اقدامات لازم برای کاهش بار کشورهای (First Countries Of Asylum) و از جمله پذیرش تعدادی از آنها در سرزمین خود را بعمل آورند.

۵. هیچ فردی را نبایستی به اخراج یا بازگشت از نقطه مرزی محکوم نمود بصورتی که ناچار شود به سرزمینی برگردد یا در سرزمینی باقی بماند که در آن بخاطر نقض اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر حیات، جان و جسم یا آزادی‌اش در معرض خطر قرار دارد. این اصل در مورد افرادی که بدلائل روشن خطری علیه امنیت کشور پذیرنده به شمار می‌آید یا بدلیل حکم قطعی ارتکاب یک جرم جدی، خطری علیه آن کشور به حساب می‌آیند قابل اجرا نخواهند بود

مجموعه مقررات بین‌المللی منطقه‌ای

شخص حق پناهندگی و پذیرفته‌شدن بعنوان پناهنده در یک سرزمین خارجی را براساس قوانین دولت پذیرنده و کنوانسیونهای بین‌المللی دارد البته به شرطی که بدلیل اقدامات سیاسی یا اعمال مرتبط با آن مورد تعقیب قرار داشته باشد (ماده (۷) ۲۲)» در حالی که در هر دو کنوانسیون منطقه‌ای از اصل «بازنگردانیدن» با صراحت یاد شده است.

تلاش برای يك کنوانسیون پناهندگی جدید

بطور کلی می‌توان گفت که در آغاز دهه ۱۹۷۰ شرایط عمومی برای توسعه حقوق پناهندگان مهیا بود. اتحادیه حقوق بین‌الملل، پس از چندین سال کار مقدماتی نهایتاً در سال ۱۹۷۲ پیش‌نویس کنوانسیون‌نهایی در مورد پناهندگی سیاسی و پناهندگی دیپلماتیک را تهیه نمود و بنیاد کارنگی که هزینه اقدامات مقدماتی پروتکل ۱۹۶۷ را برعهده گرفته بود این بار نیز پیشقدم شده بود. بدنبال برگزاری سمیناری در بلاجیو (ایتالیا) در سال ۱۹۷۱ یک گروه کاری در اوایل سال ۱۹۷۲ پیش‌نویس کنوانسیون را آماده نمودند که توسط کمیسر عالی وقت، صدرالدین آقاخان، به کمیته اجرایی UNHCR و سپس به شورای اقتصادی اجتماعی و نهایتاً به مجمع عمومی سازمان ملل فرستاده شد.

مجمع عمومی متن پیش‌نویس را جهت بررسی و دقت نظر به گروه کارشناسان سپرد و در عین حال تصمیم گرفت کنفرانس ملل متحد در مورد پناهندگی را از دهم ژانویه تا چهارم فوریه ۱۹۷۷، در ژنو برگزار نماید. در متن پیش‌نویس کنوانسیون که توسط گروه کارشناسان پیشنهاد شد، تغییر قابل توجهی در تعریف پناهنده در مقایسه با تعریف کنوانسیون ۱۹۵۱ مشاهده نمی‌شد.

ماده ۲ آن در مورد دامنه این تعریف به شرح زیر بود:

صلاحیت استفاده از مزایای این کنوانسیون به فردی تعلق می‌گیرد که بدلیل ترس از تعقیب:

الف) بدلائل نژادی، مذهبی، ملیت، عضویت در گروه اجتماعی خاص یا عقیده سیاسی از جمله مبارزه علیه استعمار یا نژادپرستی و یا:

ب) مجازات بدلیل اقداماتی که مستقیماً در راستای آنچه در بند الف ذکر شد، نتواند و یا نخواهد به کشور

کمیته وزیران شورای اروپا در ژوئن همان سال (۱۹۶۷) با تصویب قطعنامه‌ای در مورد پناهندگی افرادی که در معرض تهدید قرار دارند، از دول عضو خود درخواست نمود تا با افرادی که به خاک آنها پناهنده می‌شوند آزادانه و نوعدوستانه برخورد نمایند. در دسامبر ۱۹۶۷ نیز کنوانسیون کنسولی به همراه پروتکلی در مورد حمایت از پناهندگان در اروپا به تصویب رسید اما این کنوانسیون و پروتکل بدلیل عدم کسب حداقل اعضاء هیچگاه حد نصاب لازم را بدست نیاوردند. ما در سال ۱۹۶۷ همچنین شاهد تصویب اعلامیه پناهندگی توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد هستیم که آن را بدون تردید می‌توان تبیین مفاد ماده ۱۴ اعلامیه جهانی حقوق بشر مصوب ۱۹۴۸ دانست. در این اعلامیه نیز از «برخوردراری از حق پناهندگی در یک کشور خارجی» نام برده شده که مفهوم جدیدی نبود لیکن اعلامیه به مفهوم «اتحاد بین‌المللی» برای حل مسیله پناهندگان اشاره دارد و از اصل بازنگردانیدن (Refoulement Non) بعنوان یک اصل عمومی یاد می‌کند که بایستی توسط همه کشورها و نه تنها اعضاء کنوانسیون و پروتکل مورد احترام قرار گیرد.

در پیگیری این تحولات به یک رخداد با اهمیت در سال ۱۹۶۹ می‌رسیم یعنی زمانی که سران دولتهای عضو سازمان وحدت افریقا کنوانسیون ویژه‌ای در مورد جنبه‌های خاص مسیله پناهندگان در افریقا را به تصویب رسانیدند. این کنوانسیون بدلائل چندی جالب توجه است نخست آنکه تعریف «پناهنده» را به گونه‌ای گسترش می‌دهد که شامل «هر فردی که بدلیل تجاوز خارجی، اشغال سرزمین، سلطه خارجی و یا عوامل جدی برهم‌زننده نظم عمومی در قسمت یا تمامی سرزمین اصلی، ناچار به ترک دیار مالوف خود شده و در جستجو پناهندگی در خارج از سرزمین اصلی و یا کشور متبوع خود برآید» (ماده (۲) I) و دوم آنکه اعضاء خود را مقید می‌سازد تا «نهایت تلاش خود را ... برای پذیرش و اسکان پناهندگان بکار بندند» (ماده (۱) II). در همان سال ۱۹۶۹ ما تعهد صریحتری را در کنوانسیون منطقه‌ای دیگر در مورد حقوق بشر یعنی پیمان سن‌خوزه کاستاریکا می‌یابیم که تصریح دارد: «هر

متبوع خویش بازگردد و یا اگر فاقد تابعیت است به محل سابق اقامت خود برگردد.

چنانچه این متن را با کنوانسیون ۱۹۵۱ مقایسه کنیم دو تغییر کوچک مشاهده می‌کنیم. نخست در بند الف که از مبارزه علیه استعمار یا نژادپرستی بعنوان یکی از دلایل تعقیب نام برده شده است. این موضوع خود زمینه‌های درخواست پناهندگی را توسعه می‌دهد هرچند تعیین حالتی که در آن مبارزه علیه استعمار صورت گرفته مشکل می‌باشد. تغییر دوم ذکر «تعقیب یا مجازات بخاطر اقداماتی است که در راستای بند الف نام برده شده است» می‌باشد که زمینه را برای درخواست و اعطاء پناهندگی گسترش داده است. سایر بخش‌های این پیش‌نویس نیز بیانگر نوعی انعطاف‌پذیری در زمینه اعطاء پناهندگی بود. در ماده یک آمده بود که کلیه دول متعاقد بایستی «حداکثر کوشش خود را با دیدگاهی نعدوستانه» برای پناه‌دادن به هر شخص صاحب صلاحیت برطبق این کنوانسیون بکار بندند. «ماده سوم به شکل مطلق اعلام می‌داشت که هیچ فرد صاحب صلاحیت استفاده از مزایای این کنوانسیون که در یکی از سرزمینهای کشورهای متعاقد ساکن باشد را نمی‌توان وادار به بازگشت به کشور اصلی خود کرد در صورتی که در آنجا جان یا آزادی در معرض تهدید باشد. ماده هشتم تأکید دارد که «دادن پناهندگی عملی صلح‌جویانه و نعدوستانه» تلقی می‌شود و هیچ کشوری بایستی آن را اقدامی غیردوستانه به شمار آورند و اعطاء پناهندگی بایستی توسط همه کشورها مورد احترام قرار گیرد.

همانطور که گفته شد، بدنبال پایان کار گروه متخصصان، و براساس تصویب مجمع عمومی، کنفرانس نمایندگان تام‌الاختیار از ۱۰ ژانویه الی چهارم فوریه ۱۹۷۷ اجلاس خود را برگزار نمود. از روز سیزدهم ژانویه بررسی متن کنوانسیون آغاز شد. در مورد ماده ۲ درخصوص تعریف دایره شمول کنوانسیون هیچ بحثی در جهت توسعه تعریف پناهنده بصورتی که افرادی جز پناهندگان سیاسی را دربرگیرد، صورت نگرفت و بحث‌ها حول سه محور متمرکز ماند: الف) اصلاح عبارات مقدماتی بصورتی که تأکید افزونتری برحق مالکیت دولت‌ها در پذیرش یا رد درخواست پناهندگی باشد. ب) اصلاحاتی

برای افزایش زمینه‌های تحت تعقیب بودن. ج) اصلاحاتی برای بند ۲ در جهت افزایش زمینه‌های محرومیت از مزایای پناهندگی. بدنبال این بحث‌ها و پس از رأی‌گیری (۲۸ موافق ۲۴ مخالف و ۱۵ ممتنع) اصلاحیه‌ای به تصویب رسید که عبارت «براساس ترس جدی از تعقیب» را که از کنوانسیون گرفته شده بود را با عبارت «امکان قطعی تعقیب» جانشین ساخت. این عبارت از آنچه در کنوانسیون ۱۹۵۱ آمده است به مراتب محدودتر می‌نماید. در اصلاحیه دیگری بر ماده ۲ یک بند فرعی افزوده شد با این مضمون که بند ۱ این ماده شامل کسانی که بدلائل صرفاً اقتصادی درخواست پناهندگی می‌نمایند، نخواهد شد. بعلاوه تعقیب وسعت گرفته و از جمله به مواردی چون «وابستگی قومی، اشغال خارجی تسلط خارجی و تمامی اشکال تفوق‌طلبی نژادی، نیز تعمیم یافته بود. ماده دوم در شکل جدید خود با ۴۷ رأی مثبت ۱۴ رأی منفی و ۲۱ رأی ممتنع به تصویب رسید. در ماده سوم نیز یک استثناء بر اصل «بازنگرداندن» وارد شده و آن حالتی بود که «تعداد زیاد افراد ممکن است برای امنیت کشور متعاقد ایجاد خطر جدی نماید». بعلاوه مواد دیگری در زمینه وظایف متقاضیان پناهندگی و تسهیل برنامه‌های الحاق اعضا خانواده پناهنده به تصویب رسید.

این کنفرانس نتوانست در مهلت مقرر بررسی خود در امور این متن را به پایان برساند و در پیام نهایی خود به مجمع عمومی پیشنهاد نمود تا موضوع کنوانسیون را در زمان مناسب‌تری مطرح نماید. در آن زمان اکثر کشورهای غربی با طرح مجدد آن در آینده نزدیک مخالفت می‌کردند. با توجه به وجود اختلاف نظر شدید در این کنفرانس امکان طرح مجدد آن بسیار اندک می‌نمود.

بعلاوه از این تجربه می‌توان نتیجه گرفت که اتفاق نظری در مورد توسعه تعریف پناهنده به نسبت تعریف کنوانسیون ۱۹۵۱ و گنجاندن پناهندگان اقتصادی وجود نداشت. آتل‌گران‌مادسن در کتاب خود تحت عنوان «پناهندگی» به تشریح و تبیین این کنفرانس بی‌ثمر پرداخته است. مجمع عمومی پس از این کنفرانس با صدور قطعنامه‌ای به تأکید بر این نکته بسنده کرد که پیش از اقدام به برگزاری مجدد چنین کنفرانسی لازم است تمهیدات فراوانی در جهت رسیدن به نتیجه

فراهم آید. از سوی دیگر باید اذعان داشت که این شکست جامعه بین‌المللی در نیل به کنوانسیون جدیدی در زمینه حقوق پناهندگان باعث شد تا چندین سال پس از این کنفرانس اقدام جدی در سطح بین‌المللی به وقوع نپیوندد.

در سال ۱۹۷۳ پروتکلی در مورد پناهندگان دریانورد به تصویب رسید که دامنه شمول موافقتنامه ۱۹۵۷ لاهه را به افراد مشمول پروتکل ۱۹۶۷ نیز گسترش داد.

همچنین در همین دوران تعدادی قطعنامه با اهمیت در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در همین رابطه به تصویب رسید که ما بدانها خواهیم پرداخت. در دهه ۱۹۷۰ مسیله تروریسم بین‌المللی بحث‌های بین‌المللی را به شدت تحت تأثیر قرار داده بود.

کنوانسیون‌هایی که در این رابطه به تصویب رسید، مسیله پناهندگی به طور اخص و حقوق بین‌المللی پناهندگان بطور اعم را تحت تأثیر قرار داده بودند. این کنوانسیون‌ها که ناظر بر مواردی همچون تصرف غیرقانونی هواپیما و دیگر اقدامات غیرقانونی علیه هوانوردی غیرنظامی، اقدام خشونت‌بار علیه افراد، عوامل دیپلماتیک و دیگر افراد تحت حمایت بین‌المللی و تروریستی به معنای عام کلمه بوده براساس اصل تسلیم یا مجازات* انتخاب میان تسلیم یا مجازات مجرمین را برعهده دولتها می‌گذاشت. همین اصل در کنوانسیون بین‌المللی علیه جرم نژادپرستی مصوب سال ۱۹۷۳ نیز وجود داشت که براساس آن دولتها در صورتی که فردی را مبارز سیاسی یا پناهنده سیاسی تشخیص می‌دادند ملزم به تسلیم وی نبودند. شورای اروپا در سال ۱۹۷۷ توصیه نمود تصمیم در این مورد برعهده ارکان حقوق بشری شورا گذاشته شود (توصیه شماره ۸۱۷).

بدون تردید تحولات حقوق بین‌المللی پناهندگان در سال ۱۹۷۷ را نمی‌توان بدون ذکر این نکته به پایان برد که متعاقب شکست کنفرانس ۱۹۷۷ در رسیدن به کنوانسیون پناهندگی و علیرغم توصیه مجمع عمومی در جهت فراهم آوردن تمهیدات لازم جهت تکرار این کنفرانس، هیچگونه اقدام مشخصی برای طرح مجدد کنوانسیون از سوی UNHCR یا سایر ارکان اصلی ملل متحد صورت نگرفت و این موضوع تا امروز همچنان مسکوت باقی مانده است.

در ماه مه ۱۹۷۹ کنفرانسی در مورد وضعیت پناهندگان در افریقا در شهر آروشا (Arusha تانزانیا) برگزار شد که نمایندگان دولتهای افریقایی در آن شرکت کردند. حاصل کار این کنفرانس مجموعه توصیه‌هایی بود که در میان آنها خصوصاً اصل تشریک مساعی قابل توجه است. مصوبات کنفرانس آروشا سپس در اجلاس ارکان سیاسی سازمان وحدت افریقا پیگیری شد که نتیجه آن قطعنامه با اهمیتی در مورد وضعیت پناهندگان در افریقا و راه‌حلا در دهه ۱۹۸۰ بود.

مصایب پناهندگان قایق‌نشین در آسیای جنوب‌شرقی باعث شد تا کمیسر عالی پناهندگان در ماه مه ۱۹۷۹ یادداشت تفاهمی را با دولت ویتنام در مورد خروج منظم افراد از آن کشور به امضاء برساند و دبیرکل سازمان ملل در یک عمل کم‌سابقه به فراخوان مالی جهت یک کنفرانس بین‌المللی بزرگ در ژوئیه ۱۹۷۹ دست زد. تعدادی از کشورهای سازمان همکاری اقتصادی برای توسعه (OECD) کمک‌های خود را به این ابتکار عمل اعلام نمودند.

در سال ۱۹۸۰ نیز یک توافقنامه اروپایی در مورد انتقال مسیولیت پناهندگان به امضاء رسید و همزمان با آن شورای اروپا کار خود را روی کنوانسیون در مورد اولین کشور پناهندگی و پناهندگان سرگردان آغاز نمود. یک کنفرانس بین‌المللی در مورد کمک به پناهندگان در افریقا (ICARA) در سال ۱۹۸۱ در ژنو برگزار شد که همچون کنفرانس ۱۹۷۹ بحث و راه‌حلهای عملی برای مشکل پناهندگان را مورد بحث قرار داد. و به جنبه‌های حقوقی این مسیله نپرداخت.

قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد

غالب تحولات و پیشرفت‌های حقوقی مربوط به پناهندگان را در این دوران باید در قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل یافت. این قطعه‌نامه دامنه وظایف و مسیولیت‌های UNHCR را متحول ساخته و گسترش دادند بدون آنکه اساسنامه آن را هرگز بصورت رسمی تغییر دهند.

مجمع عمومی در سال ۱۹۷۴ از کمیسر عالی پناهندگان درخواست نمود تا «موقتاً» اقدامات لازم در جهت اجرای کنوانسیون ۱۹۶۱ راجع به کاهش افراد فاقد تابعیت را برعهده گیرد. از سال ۱۹۷۶ که مجمع عمومی این مسیولیت را «بطور دائم» به UNHCR سپرد به کمیسر عالی پناهندگان مسیولیت افراد فاقد تابعیت نیز سپرده شد.

این در حالی بود که در اواخر دهه ۱۹۶۰ مجمع عمومی از کمیسر عالی خواسته بود توجه خاص خود را به گروه‌های جدید پناهنده خصوصاً در افریقا جلب نماید. این موضوع را به نحوی می‌توان توسعه مفهوم پناهنده با توجه به کنوانسیون سازمان وحدت افریقا در مورد پناهندگان دانست که در سال ۱۹۶۹ تصویب شده بود. پناهندگان در افریقا و دیگر گروه‌های خاص پناهنده در قطعه‌نامه‌های مختلف مجمع عمومی مورد اشاره قرار گرفتند. و در سال ۱۹۷۶ مجمع عمومی برای نخستین بار از «کمک‌های نوعدوستانه برای پناهندگان و آوارگان در افریقا» نام برد و از آن پس نیز در کلیه قطعه‌نامه‌های مربوط به گزارش سالانه UNHCR واژه «آواره» در کنار واژه «پناهنده» ظاهر شده است. در همین راستا در سال ۱۹۷۹ از کمیسر عالی پناهندگان درخواست شد تا به «حل و فصل قطعی و سریع مشکلات پناهندگان و آوارگان در هر کجا که ممکن باشد، اقدام ورزد. در همان زمان قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی از دولتها نیز می‌خواستند تا حمایت خود از فعالیت‌های نوعدوستانه کمیسر عالی و از جمله «اجرای وظایف آن در زمینه حمایت بین‌المللی و خصوصاً اعطاء پناهندگی به متقاضیان آن و رعایت دقیق اصل بازنگردانیدن» را تقویت نمایند.

قطعه‌نامه‌های مجمع عمومی را از یک نظر می‌توان تفسیر و تعبیر اساسنامه UNHCR در سایه تحولات بین‌المللی دانست، تعدادی از این قطعه‌نامه‌ها در مورد

تأسیس یک کمیته مشورتی برای UNHCR است که بتدریج به شکل کمیته اجرایی در می‌آید. تعدادی دیگر در عین حفظ تعریف اصلی افرادی که در حوزه صلاحیت UNHCR قرار می‌گیرند (بندهای ۶ و ۷ اساسنامه) عملاً افراد بیشتری را در این حوزه قرار داده‌اند. این قطعه‌نامه‌ها عمدتاً با مفهوم «مساعی جمیله» که خصوصاً در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ نقش بسیار بااهمیتی در فعالیت‌های UNHCR داشت، مرتبط هستند. علاوه بر قطعه‌نامه‌ای که کمیسر عالی را مجاز می‌سازد «تا مساعی جمیله خود را در رابطه با پناهندگانی که در حوزه مسیولیت سازمان ملل قرار نمی‌گیرند» بکار بندد (شماره 1388 (XII)، مجمع عمومی بصورت مکرر کمیسر عالی را مجاز ساخته، تشویق نموده یا از آن درخواست نموده است تا برای گروه‌های خاص ملی یا جغرافیایی اقداماتی را خصوصاً در زمینه کمک‌های مادی به انجام برساند که در این خصوص می‌توان به قطعه‌نامه‌های (1006 (ES-II) و (1129 (XI) در مورد پناهندگان مجاری قطعه‌نامه‌های (1176 (XII)، (1784 (XVII) در مورد پناهندگان چینی در هنگ‌کنگ قطعه‌نامه‌های (1286 (XIII)، (1389 (XIV)، (1500 (XV)، (1672 (XVI) در مورد پناهندگان الجزایری در مراکش و تونس، قطعه‌نامه (1671 (XVI) در مورد پناهندگان آنگولا در زیمبر، قطعه‌نامه (2040 (XX) در مورد پناهندگان از پاکستان شرقی، قطعه‌نامه (2958 (XVII) در مورد پناهندگان سودانی قطعه‌نامه (3455 (XXX) در مورد آوارگان هندوچین، قطعه‌نامه‌های ۳۲/۱۱۹ و ۳۱/۱۲۶ در مورد پناهندگان دانشجو در افریقای جنوبی و بالاخره قطعه‌نامه ۳۲۷۰ در مورد پناهندگان در افریقای جنوبی اشاره کرد. بعلاوه مجمع عمومی غالباً به وضعیت‌های خاص پناهندگان در نقاط جغرافیایی مشخص خصوصاً در آفریقا اشاره دارد. اهمیت هر یک از این قطعه‌نامه‌ها نیازمند تعبیر و تفسیر خاصی است. برخی از این قطعه‌نامه‌ها تنها به منظور جلب توجه به یک وضعیت ویژه یا اهمیت قایل شدن برای گروهی از پناهندگان صادر شده‌اند و در مورد برخی دیگر مجمع عمومی خواسته است تا مجوزهای ویژه‌ای جهت کمیسر عالی برای کمک به پناهندگان خاصی را صادر نماید. این قطعه‌نامه‌ها در مورد افرادی است که رسماً در حوزه مسیولیت UNHCR قرار نمی‌گیرند بلکه کمک به آنها در

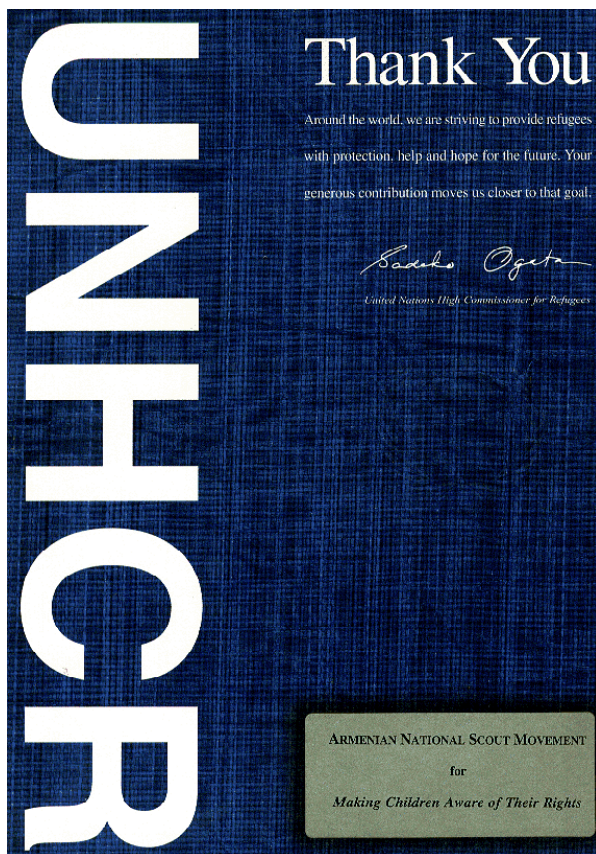
چارچوب مفهوم «مساعی جمیعه» قرار می‌گیرد. شاید وجود این قطعنامه‌ها برای احتراز تعیین وضعیت پناهندگان بصورت رسمی باشد همچنانکه مسیله تعیین وضعیت پناهندگان بصورت جمعی تحت همین عنوان آمده است.

طرح اقدامات پیشگیرانه در مجمع عمومی

از اوایل دهه ۱۹۸۰ توجه بین‌المللی به مسیله پناهندگان و خصوصاً توسط مجمع عمومی ابعاد جدیدی یافت و سازمان ملل تصمیم گرفت مسیله جلوگیری از ایجاد و افزایش پناهندگان را در دستور کار خود قرار دهد. دبیرکل سازمان ملل در سال ۱۹۸۱ یک گزارش مقدماتی در این مورد به مجمع عمومی ارائه نمود. در همان زمان جناب صدرالدین آقاخان بعنوان گزارشگر ویژه نیز گزارش خود را در همین مورد تسلیم کمیسیون حقوق بشر نمود. توجه به «ریشه‌های پناهندگی» عنصر جدیدی است که از آن زمان وارد این عرصه کاری شده و امروزه بیش از هر موضوع دیگری در این زمینه مورد بحث می‌باشد خصوصاً که این موضوع دارای ابعاد متنوع و مختلفی است که پایه‌پای هم رشد می‌کنند: از یک سو ناآرامی، تشنج و بحران در بسیاری از نقاط جهان، میلیونها نفر را وادار به ترک یار و دیار خود می‌کند و از سوی دیگر شکاف فزاینده اختلاف سطح توسعه اقتصادی و اجتماعی در میان کشورها و ملت‌ها و از سوی نقض اصول و استانداردهای رفتار دولتها با اتباع خود که تماماً دست به دست هم داده، منجر به ایجاد و افزایش مسیله پناهندگی شده‌اند. لیکن کشورهای «شمال» و «جنوب» هر یک رهیافتهای خود را به این مسیله دارند که دلیل عدم وجود توافق در یک سطح وسیع بین‌المللی ابزارهای حقوقی منطقه‌ای رویه توسعه و گسترش می‌گذارند. چنانکه دیدیم حقوق بین‌المللی پناهندگان براساس کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ استوار شد اما پس از عدم توفیق در نیل به یک کنوانسیون جدید پناهندگی، کشورهای «جنوب» به سوی ابزارهای منطقه‌ای و خصوصاً کنوانسیون ۱۹۶۹ سازمان وحدت آفریقا روی آوردند که همچنان رسمی‌ترین تلاش در جهت توسعه مفهوم پناهندگی به شمار می‌رود. پس از آفریقا، آمریکای مرکزی گام پیش

نهاد و در سال ۱۹۸۴ «اعلامیه کارتاژنا در مورد پناهندگان» را به تصویب رساند. در این اعلامیه توصیه شده بود رهیافت کلاسیک به تعریف پناهنده بایستی گسترش یافته و علاوه بر تعاریف کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ بصورتی درآید که «افرادى که بدلیل خشونت عمومی، تجاوز خارجی، جنگ داخلی، نقض عمومی حقوق بشر و یا شرایطی که نظم عمومی را شدیداً برهم زند، جان، امنیت و آزادی‌شان در معرض تهدید واقع شود» را نیز دربرگیرد. هرچند این اعلامیه برای هیچ کشوری الزام‌آور نبوده و بعنوان یک منبع حقوق بین‌الملل شمرده نمی‌شود لیکن در عین حال مبین این واقعیت است که حداقل در آمریکای مرکزی نیاز به توسعه مفهوم پناهندگی احساس می‌شود. همچنانکه کنوانسیون ۱۹۶۹ در مورد وضعیت پناهندگان در آفریقا مبین چنین نیازی است که حداقل ۴۱ کشور عضو آن را به رسمیت شناخته‌اند. در حالی که چنین تلاشهایی در آسیا که حدود نیمی از مجموع پناهندگان را در خود جای داده است، صورت نگرفته است. از سوی دیگر، سیاست‌های کشورهای «شمال» درخصوص پناهندگی طی سالیان اخیر بسیار محدودتر شده و مسیله پناهندگی سیاسی عمیقاً با مهاجرت با انگیزه‌های اقتصادی درآمیخته است. در سال ۱۹۸۹ تعداد متقاضیان پناهندگی در کشورهای عضو جامعه اروپا به ۲۵۰ هزار نفر رسید که در مقایسه با رقم مشابه در سال ۱۹۸۰ به حدود دو برابر افزایش یافته بود. اروپا نیز بنوبه خود بدنبال یک سیاست واحد، یکنواخت و مشترک در ارتباط با پناهندگان می‌باشد که خصوصاً در نیمه دوم دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۱۹۹۰ سرعت گرفته است. قوانین و مقررات چندی تاکنون به تصویب رسیده و تعدادی نیز در شرف تصویب می‌باشد که از آن میان خصوصاً می‌توان از کنوانسیون ۱۹۹۰ دبلین در مورد تعیین دولت مسیول تعیین وضعیت پناهندگی، کنوانسیون اجرایی پیمان شینگن مصوب ۱۹۹۱ و نیز خود پیمان شینگن مصوب ۱۴ ژوئن ۱۹۸۵ نام برد که امروزه ۶ عضو از دوازده عضو جامعه اروپایی بدان پیوسته‌اند. بعلاوه طرح کنوانسیون در مورد مرزهای خارجی جامعه متحد اروپایی که هم اکنون در دست مطالعه است.

از جمله اهداف اساسی منشور ملل متحد هستند، متمرکز می‌شود.

ویژگی اصلی تمامی این کنوانسیونهای تصویب شده یا در حال تصویب اتخاذ سیاست‌های محدودتر در رابطه با متقاضیان پناهندگی در اروپاست که از طریق همکاریهای فرامرزی میان این کشورها از یکسو مانع مهاجرت‌های پنهان و حتی ورود افراد متقاضی پناهندگی گردند و از سوی دیگر روند تعیین وضعیت را به حداقل زمان ممکن و امکان درخواست پناهندگی را به یک کشور اروپایی کاهش دهند. بعنوان مثال پیمان شینگن پیش‌بینی می‌کند که دولت مسیول برای رسیدگی به یک درخواست پناهندگی، دولتی است که متقاضی پناهندگی یا خانواده او در سرزمین آن زندگی می‌کرده یا دولتی که برای متقاضی پناهندگی اجازه اقامت یا روادید ورود نموده یا بدون صدور روادید اجازه ورود صادر کرده و یا دولتی که متقاضی پناهندگی حتی بصورت غیرقانونی نخستین بار به سرزمین آن وارد شده است (ماده ۳۰ پیمان شینگن). در این حالت متقاضی پناهندگی از طرح درخواست خود نزد چندین دولت عضو بطور پیاپی یا همزمان منع خواهد شد. این سیاست‌های محدودکننده پس از تصویب مجالس قانونگذاری دولتهای عضو جامعه اروپا در شکل قوانین ملی به اجرا درخواهند آمد و برخی کشورها از این هم فراتر رفته قوانین محدودکننده‌تری را خود وارد مجموعه قوانین ملی خود نموده‌اند.

بنابراین بطور اختصار می‌توان گفت که سیاست‌های مربوط به پناهندگی هرچند نزد هر دولت با دولت دیگر و منطقه با منطقه دیگر متفاوت است لیکن گرایشهای کلی و عمومی در آن به چشم می‌خورد. در کشورهای پیشرفته (شمال) سیاست‌های ملی و منطقه روزبروز محدودتر شده و افراد کمتری را می‌پذیرد و با ملاحظات پیشگیری می‌شود. در این رابطه سیاست برخی کشورهای عضو جامعه اروپا با پویایی خاصی به سوی کمک‌های نودوستانه بعنوان ابزاری در جهت پیشگیری متمایل شده است.

در کشورهای جهان سوم (جنوب) علی‌رغم وجود بحران‌ها و مشکلات عظیم مالی اقتصادی و اجتماعی که پذیرش افراد جدید را به نوعی از خودگذشتگی بدل ساخته است، سیاست پناهندگی محدودیت کمتری دارد و حول مسایلی چون حق توسعه اقتصادی و اجتماعی «جنوب» و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی که

اطلاعاتی در باره نحوه درخواست پناهندگی در اروپا

اشخاصی که از کشورهای اروپای درخواست پناهندگی می کنند لازم است ابتدا با روش پرسش و پاسخ کارمندان دولت آشنایی پیدا و خود را برای پاسخگویی به آنها آماده کنند. زمانی که شما درخواست پناهندگی میکنید می بایست به شماری از پرسشهایی که کارمندان دولت از شما میکنند، پاسخ دهید. این پرسشها درباره گذشته شما، خانواده و نزدیکانتان است. فراموش نکنید که پاسخ دادن به همه آنچه که در تصمیم گرفتن نهایی وزارتخانه اهمیت دارد بسیار مهم است. از این رو اجازه ندهید چیزی فراموش شود یا ناگفته بماند. در زیر شماری از پرسشهایی را که کارمندان دولت از شما میکنند، آورده ایم تا با آنها بیشتر آشنا شوید. شماره بندی و پس و پیش بودن آنها در درجه اول اهمیت نیست. آنچه که شما باید به آن دقت کنید آن است که داستان زندگی خود را آنگونه که لازم است توضیح دهید و بهم وصل کنید. تلاش کنید که آنچه را که تعریف میکنید از روی نظم و ترتیب زمانی باشد تا برای شنونده و خواننده گیج کننده نشود. هر چه شما پراکنده و بدون ترتیب دلیل های خود را بازگو کنید امکان بوجود آمدن سوءتفاهم برای وزارتخانه زیاد خواهد شد؛ و در نهایت شما هستید که شاید پاسخ منفی دریافت کنید و مجبور به ترک خاک این کشور شوید. شما برای کسب حق پناهندگی در شرایط امروز در کشورهای پناهنده پذیر قبلا باید روی سوالهای زیر کار کرده باشید. این اصلی ترین سوالهایی است از شما به عنوان پناهنده در دادگاهها، اداره مهاجرت، و یا پلیس های مرزی پرسیده میشود. توضیحا اینکه این سوالات در ارتباط با کشور سوند می باشد اما در کل اروپا تفاوتی ندارد و نام کشور تغییر می کند.

- چرا کشور خود را ترک کردید؟ - چگونه به این کشور رسیدید، از چه راهی؟

- چه وقت به اینجا رسیدید؟ - از چه طریقی؟

- نام و نام خانوادگی؟ - تاریخ تولد؟ - اسم پدر و مادر و شغل آنها؟

- کجا و در کدام شهر زندگی میکردید؟ - آدرس محل زندگی؟

- پدر و مادر شما کجا زندگی میکنند؟ - شغل و نحوه امرار معاش آنها؟

- شغل خودت و تخصص های حرفه ای؟ - میزان تحصیلات؟

- در کدام مدرسه درس خوانده اید، اسم و محل آن را نام ببرید؟

- آیا ازدواج کرده اید؟ - نام همسر شما چیست؟ - شغل و نحوه امرار معاش ایشان؟

- موقعیت امنیتی همسر شما چگونه است، آیا او نیز در خطر است؟

- چند فرزند دارید؟ - برادر و خواهر چطور؟ - چه کار میکنند؟ - سن ایشان(فرزندان، خواهر و برادر)

- با دقت هر بلایی که به سر شما و خانواده شما در رابطه با فعالیت سیاسی آمده است از جمله تعقیب، بازداشت، آزاد شدن، شکنجه، گشتن خانه، مصادره اموال و مانند آنها را توضیح دهید. آیا به غیر از فعالیت سیاسی به دلایل دیگری همچون باور مذهبی، نژاد، جنسیت یا متعلق بودن به یک گروه اقلیت، تحت تعقیب و آزار قرار گرفته اید؟ در دوره های متفاوت چگونه تحت تعقیب، آزار و شکنجه قرار گرفته اید؟

- سابقه فعالیت سیاسی خود و آنها؟ - چطور شد که موقعیت شما به خطر افتاد؟

- سابقه دستگیری و زندان، چند مورد و در چه تاریخهایی؟

- چه مدت زندانی بودید(چند ماه و یا چند سال)؟ - در کدام زندان؟ - زندانی که شما در آن بسر می بردی در کجا قرار گرفته است؟ - چند نفر زندانی در آن وجود داشت؟ - شکل داخل و بیرون زندان چگونه است؟

- نحوه دستگیری مثلا برای شما نامه فرستاده بودند، در محل کار دستگیر شدید و یا در منزل؟ - در چه ساعاتی از شب و یا روز؟ - مأمورینی که شما را دستگیر و یا جلب کردند چند نفر بودند؟

- به وسیله چه نیرویی دستگیر شدید؟ نیروی انتظامی، امر به معروف و نهی از منکر، مفاسد اجتماعی و یا لباس شخصی ها؟!!

- آیا اشخاص دیگری نیز در ارتباط با شما دستگیر شدند، اگر ممکن است نام ببرید؟

- آیا هنگام تفتیش منزل شما، مأمورین اسنادی و یا چیز دیگری که مجرم بودن شما را اثبات کند پیدا نمودند؟

- نحوه فرارتان از ایران به چه صورت بود؟ - با چه وسیله ای و از چه طریقی فرار کردید؟ - قاچاقچی را چگونه پیدا نمودید؟ - اسم قاچاقچی شما چی بود؟ - آیا از ایران تا اینجا همان قاچاقچی را همراه داشتی؟
- چند روز طول کشید تا به اینجا رسیدید؟ - از طریق چه مرزهایی؟
- مدارکی همراه خود دارید مثل پاسپورت ، کارت شناسایی ، گواهی نامه و غیره؟
- اسناد دیگری که نشان دهد موقعیت شما به خطر افتاده است، با خود دارید؟
- آیا تاکنون شخص و یا اشخاصی از خانواده شما زندانی، فراری، اعدام و یا تحت تعقیب و پیگرد قانونی قرار گرفته است؟
- اگر چنین بوده به طور مشخص اسم و چگونگی و تاریخ آن را بیان کنید؟ - مثلا در چه تاریخی؟ - به چه جرمی؟
- چرا فعالیت سازمانی شما لو رفته بود؟ - چه مدارکی از شما گرفته بودند؟
- شکل فعالیت سیاسی و سازمانی شما چگونه بود؛ علنی، نیمه علنی و یا کاملا مخفی بود؟ - با چه سازمانی فعالیت می کردید؟ - تاریخ آشنایی و شروع فعالیت شما با این سازمان؟ - آشنایی از چه طریقی روزنامه، نشریه، رادیو، سایتهای اینترنتی و یا اشخاص و عناصر فعال سازمان مربوطه کدام یک؟ - با چه پاسپورتی آمدید؟ پاسپورت شما چه رنگی بود؟ - آیا می دانید پاسپورتی که شما با آن آمده اید مربوط به کدام کشور بود؟
- حال روحی شما چگونه است؟
- مذهب شما چیست؟
- گفتید از طریق همسران تهدید به مرگ شده اید چرا؟ - بجرم رابطه خارج ازدواج با چه کسی؟ اسم شخص؟ - اسم و آدرس شخصی که با شما رابطه داشت؟ - در صورت امکان سن و سال وی را بیان کنید؟ - تاریخ شروع و آشنایی با وی؟
- آیا تهدید شدید چگونه این تهدید صورت گرفت بوسیله چاقو، اسلحه و یا از طریق دیگری؟ - چگونه از دستشان فرار کردید؟ شب بود یا روز؟ بعد به کجا رفتید؟ چگونه از زندان آزاد شدید با قید ضمانت پول نقدی و یا اینکه حکم زندانتان تمام شده بود؟

- محکوم به زندان شدید؟ - چند سال حکم داشتید؟ در کدام زندان بودید؟ آیا در زندانهای دیگری هم بودید؟ در زندانی که شما بودید چند نفر زندانی بودند؟ - چرا بعد از آزادتان از زندان نمی توانستید در ایران بمانید؟ آیا فرزند بزرگتری در ایران دارید؟ چند سال سن دارد و سرپرستی وی به عهده چه کسانی است؟
- آیا کسی و یا کسانی از خویشاوندان شما در خارج کشور زندگی مینمایند، و به طور مشخص سوید؟ - آیا تا کنون از دولت تقاضای ویزا کرده اید؟
- آیا تاکنون از کشور سوید و یا کشورهای دیگری در خواست پناهندگی کرده اید؟
- شما به عنوان اقلیت مذهبی، همجنسگرا و یا زنی که بخاطر مسایل اخلاقی از طرف شوهر، برادر و یا هر عضوی از خانواده تهدید به مرگ شده باشید باید بتوانید تاریخ، شواهد و چگونگی به وقوع پیوستن کل ماجرا و پروسه فرار از آن را توضیح دهید؟
- پس از آنکه کشور خود را ترک کردید نسبت به دوستان و خانواده و دیگران که در آنجا مانده اند احساس گناه میکنید؟ - احساس میکنید به آنها مدیون هستید؟ اگر پاسخ مثبت است تا آنجا که میتوانید آن را بشکافید. چه زمانی شما در این فکر افتادید که کشور خود را ترک کنید؟ در این رابطه چه احساسی داشتید؟
- توجه داشته باشید که شب قبل از مصاحبه را خوب بخواهید و سعی کنید که در آرامش کامل و بدون هر گونه اضطراب و پریشانی خیال به مصاحبه بروید.
هنگام درخواست پناهندگی در صورت داشتن همسر و یا فرزند در ایران و کشورهای همجوار و همچنین در صورت تمایل به آوردن آنها بعد از کسب حق پناهندگی لازم است هنگام مصاحبه اسامی آنها را با مقامات پناهندگی در میان بگذارید. معمولا کسانی که بوسیله ویزا و از طریق قانونی وارد کشور می شوند در صورت درخواست پناهندگی شانس بسیار کمی خواهند داشت، مگر اینکه دلایل بسیار قوی و قانع کننده ای به مقامات اداری ارائه داده باشند. شما بعنوان پناهنده در صورت گرفتن جواب منفی و بر طبق قانون پناهندگی کشور از طریق ازدواج نیز اجازه اقامت نخواهید یافت مگر اینکه در صورت ازدواج به کشور خود بازگردید و مراحل قانونی آن را گذرانده باشید؛ ازدواج قبل از جواب منفی می تواند بر شانس متقاضی پناهندگی بیافزاید.

اما تعیین کننده نیست. هنگام طرح موضوع ازدواج، مقامات پناهندگی از شخص متقاضی سؤال میکنند که آیا دوست دارید از طریق ازدواج پرونده اتان مورد بررسی قرار گیرد یا از طریق همان کیس پناهندگی اتان؟ در جواب به این سوال بهتر است بگویید بر اساس پرونده پناهندگی ام، چون خود به خود ازدواج هم به عنوان یکی از دلایل تعلق حق پناهندگی به شخص متقاضی به حساب میاید مگر اینکه شخص متقاضی، بر اساس قوانین پناهندگی دلایل کافی ارائه نداده باشد - کسانی که در دیگر کشورهای اروپایی پاسخ منفی گرفته باشند، درخواست مجدد پناهندگی آنها در کشور دیگری پذیرفته نمی شود مگر اینکه خلاف آن را اثبات کند - در صورتی که اداره امور پناهندگی تشخیص دهد شخص متقاضی با ویزای کشورهای حوزه شینگن آمده است به هیچ وجه اجازه دریافت حق پناهندگی نخواهد یافت، در عین حال شخص متقاضی با ویزای هرکدام از کشورهای حوزه قانون شینگن آمده باشند بهمان کشور بازگردانده خواهد شد.

(طرح سؤال)

آیا کسی که با ویزای فامیلی آمده باشد می تواند درخواست پناهندگی کند؟ در پاسخ باید گفت که بله می تواند اما باید دلایل کافی و قانع کننده ای را به مقامات پناهندگی ارائه دهد، به شرط آن که:

۱- آخرین اعضای خانواده باشد، پدر یا مادر پیر و تنهایی باشد و از تامین معیشت زندگی و توان کاری برخوردار نباشد.

۲- بدون سرپرست و عدم برخورداری از مراقبت کسی باشد.

۳- فرزندی زیر سن قانونی باشد و با همان شرایط بی سرپرست بودن در کشور محل اقامت خود و همچنین از طریق ازدواج آمده باشد. و دلیل دیگر میتواند به خطر افتادن امنیت شخص متقاضی به هنگام خروج از کشور باشد.

قانون دابلین:

قانون دابلین یک توافق مشترک بین همه کشورهای اروپایی می باشد. بر اساس این قانون در صورتی که هر متقاضی پناهندگی در هر کدام از این کشورها جواب منفی و نهایتا اخراج گرفته باشد در هیچ یک از دیگر کشورهای اروپای و تصویب کننده این قانون حق

پناهندگی وی پذیرفته نخواهد شد. از نظر کشورهای اروپایی شاهراه اصلی ورود پناهندگان به اروپا یونان و ایتالیا می باشد. برای جلوگیری و سخت تر کردن هرچه بیشتر ورود پناهندگان به اروپا بویژه آلمان و انگلستان شبکه ای برای ردیابی پناهندگانی که از طریق این کشورها میبایند ساخته اند که به محض تشخیص آنها را به همان کشور باز می گردانند. این ردیابیها از طریق انگشت نگاری صورت می گیرد و همچنین اسامی دارندگان ویزاهای توریستی و تجاری در شبکه اینترنتی اداره امور مهاجرین کشورهای حوزه شینگن باقی خواهد ماند و دارندة ویزای شینگن به محض تقاضای پناهندگی شناخته شده و به کشور صادر کننده ویزا بازگردانده خواهد شد. بر طبق این توافق از ۱۵ ژانویه ۲۰۰۳ پناهندگان به محض ورود به هرکدام از این کشورها انگشت نگاری و از قبل نیز اسامی آنان در کامپیوتر ثبت خواهد شد. از این تاریخ بچه های بالایی ۱۴ سال نیز انگشت نگاری خواهند شد.

(طرح سؤال) آیا به کسانی که مریض باشند حق پناهندگی تعلق می گیرد؟ بلی در صورتی که قبلا خود را به کشورهای اروپایی رسانده باشند و دارو و درمانی که به آن نیاز دارند، در کشوری که از آن آمده اند موجود نباشد شامل حق پناهندگی خواهند شد. اما مراحل بسیار پیچیده و دشواری را در پیش خواهد داشت. لازم به توضیح است که سیاست کل کشورهای پناهنده پذیر بر این اساس است که از پذیرفتن پناهنده طفره رفته و سر باز زنند و این، کار متقاضی پناهندگی را صد چندان دشوار کرده و دول پناهنده پذیر بدین صورت قلعه ای سخت به دور کشورهای خود کشیده و راه را بر انسانهایی که برای یک زندگی شاد و آرام قصد سفر کرده و سختی راه را به جان خریده اند مسدود و غیر قابل نفوذ کرده اند.

هلند با ما چه می کند؟

سید محمد فاضل

هیچ قانونی به اندازه قانون پناهندگی در هلند سیاست زده نیست. سالهاست که احزاب و سیاست مداران از ورود پناهندگان ابراز نارضایتی میکنند و مردم را به این عنوان که پناهندگان تهدید بزرگی برای جامعه و حقوق شهروندان هستند بمباران خبری و تبلیغی میکنند. به تازگی سیاست های سخت گیرانه تری در خصوص جلوگیری از ورود پناه جویان و بیرون نگه داشتن آنها و یا اخراج پناهندگان اعمال میکنند. حتی احزاب به ظاهر چپ که شعار بیشتری در خصوص احقاق حقوق پناهندگان سر میدهند، در اعمال این قوانین و به رسمیت شمردن آن کمک بسیاری به دولت میکنند. و هر از چندگاهی آن هم برای خالی نبودن عریضه سخنی در ارتباط با حمایت از پناهندگان میگویند.

موقعیت پناهندگان در دهه اخیر و بخصوص در این یکی دو ساله بسیار بدتر شده است و دیگر کسی از کارکنان اداره مهاجرت به شعار " همه راست میگویند مگر اینکه خلاف آن ثابت شود " پایبند نیست و در حال حاضر شعار " همه دروغ میگویند مگر اینکه راست آن ثابت شود " پیروی میکنند. مرگ تدریجی، عدم اطمینان به آینده و ترس مضاعف از آینده، احساس بی هویتی و بی هویتی مضاعف به این دلیل که پناهنده یک بار هم در کشور خودش بی هویت شده، احساس سرباربودن و بی خاصیت بودن و چندین دلیل روانی دیگر و مهم که هر کدام برای خود از لحاظ علم روانشناسی یک مبحث کامل را در بر میگیرد، زندگی پناهندگان را شامل میشود.

هلند منتظر چه عاملی است تا از خواب بیدار شود و بفهمد که اینگونه رفتارها با پناه جویان شرم آور است و شایسته انسانها نیست. انسان های بی شماری در کشورشان قربانی ترور، چه شخصیتی و چه فیزیکی شده اند. هم اکنون در حال له شدن زیر ماشین قوانین پناهندگی هستند. آمار مراکز پزشکی کمپ ها خبر از وخامت اوضاع حال پناه جویان و از دست دادن سلامت روحی روانی آنان میدهد. هیچ کس از پناهنده بودن راضی نیست و کسی هم نمی خواهد پناهنده بماند. همین مورد است که باعث میشود دولت کشورش به او به عنوان یک دشمن بنگرد. وقتی کسی در کشورش به

هر دلیلی چه سیاسی، اجتماعی، مذهبی و غیره مجبور به فرار میشود درست به این معناست که از مرگ فرار کرده نه چیز دیگر. ظاهراً دولت هلند این نکته را فراموش کرده است و این نکته ای است که آقای کانتی از روانشناسان معروف میگوید: یکی از ویژگی های فرمان فرار این است که مخالفت با آن غیر ممکن است و نمی شود آن را تعریف و تشریح نمود و اصولاً نباید در قبول آن تردید و یا شکی به خود راه داد چون بسیار کوتاه، کامل و گویا است و کندی در دریافت آن از نیروی آن میکاهد. پس زمانی که انسان در کشورش به هر دلیل اعتقادی و یا فعالیتی که از خود نشان میدهد، از طرف دولت کشورش دشمن شناخته میشود، چون نباید جور دیگری باشد و یا فکر کند، به اجبار می گریزد و بار دیگر هم در هلند به همین مشکل دچار میشود. همه می دانیم که پناهندگی یک حق است و باید گرفته شود و هیچ کس غیر قانونی نیست، پس بیا باید با هم متحد شده و حق خود را اعاده نماییم و از هویت و شخصیت خود دفاع کنیم. البته این وضعیت منحصر به هلند نمی گردد و اکثر کشورهای اروپایی با این مورد مواجه هستند.

گزارش اتحادیه پناهندگان ایرانی از ملاقات با مسئولین اداره پناهندگی سوئیس در تاریخ ۱۰ مارس ۲۰۰۵

سایت پناهجو

ما به تقاضای بسیاری از عزیزان هموطن بر آن شدیم که گزارشی هرچند خلاصه

از مباحثه نمایندگان اتحادیه پناهندگان ایرانی با مقامات بلندپایه اداره پناهندگی را به عرض هموطنان عزیز برسانیم. در این جلسه ۲ نفر از هیئت اجرایی اتحادیه به همراه یک مترجم و از طرف اداره پناهندگی نیز ۳ نفر حضور داشتند. سعی می کنیم که تمام گفتگوها را تا آنجایی که حافظه و یادداشتهای ما یاری می کند برای اطلاع کلیه کسانی که به احقاق حقوق پناهندگی می اندیشند درج کنیم.

IUR: در ابتدا تاریخچه ای کوتاه از اتحادیه برای هیئت BFM قرائت شد:

اتحادیه پناهندگان ایرانی در پی تجمع اعتراضی در مقابل BFF و گفتگو با مسیولین این اداره در تاریخ ۳۰ نوامبر سال ۲۰۰۰ شروع به کار کرد. این اتحادیه با توجه به اعلامیه جهانی حقوق بشر و قوانین پناهندگی کشور سوئیس، مبنای کار خود را کمک و همکاری با پناهجویان و پناهندگان ایرانی در جهت احقاق حقوقشان بنا گذاشت و برای رسیدن به این هدف از همه راههای قانونی، استفاده می کند. اتحادیه پناهندگان ایرانی، در ژانویه سال ۲۰۰۳ در شهر زوریخ، ثبت شده است و در ادامه این مختصر تذکر چند بند از متن اعلامیه جهانی حقوق بشر قرائت شد:

ماده ۱: تمام افراد بشر آزاد زاده میشوند و از لحاظ حیثیت و کرامت و حقوق با هم برابرند. ...
ماده ۲: هر کس می تواند بی هیچ گونه تمایزی، به ویژه از جهت نژاد، رنگ، زبان، دین، عقیده ی سیاسی یا هر عقیده ی دیگر و از تمام حقوق و همه آزادیهای ذکر شده در این اعلامیه بهره مند گردد.
ماده ۳: هر فردی حق زندگی، آزادی و امنیت شخصی

دارد.

ماده ۵: هیچ کس نباید شکنجه شود یا تحت مجازات یا رفتاری ظالمانه، ضدانسانی یا تحقیرآمیز قرار گیرد.
ماده ۷: همه در برابر قانون مساوی هستند و حق دارند بی هیچ تبعیضی از حمایت یکسان قانون برخوردار شوند و ...

ماده ۹: هیچ کس را نباید خودسرانه توقیف، حبس یا تبعید کرد.

ماده ۱۰: هر شخص با مساوات کامل حق دارد که دعوایش در دادگاهی مستقل و بی طرف، منصفانه و علنی رسیدگی شود و ...

ماده ۱۱: هر شخصی که به بزه کاری متهم شده باشد، بی گناه محسوب می شود تا هنگامی که در جریان محاکمه ای علنی که در آن تمام تضمینهای لازم برای دفاع او تامین شده باشد، مجرم بودن وی به طور قانونی محرز گردد.

ماده ۱۲: نباید در زندگی خصوصی، امور خانوادگی، اقامتگاه یا مکاتبات هیچ کس مداخله های خودسرانه صورت گیرد و ...

ماده ۱۶: هر مرد و زن بالغی حق دارند بی هیچ محدودیتی از حیث نژاد، ملیت، یا دین با همدیگر زناشویی کنند و تشکیل خانواده دهند و ...

ماده ۱۸: هر شخصی حق دارد از آزادی اندیشه، وجدان و دین بهره مند شود. این حق شامل آزادی تغییر دین و ... میباشد.

ماده ۱۹: هر فردی حق آزادی عقیده و بیان دارد و ...

ماده ۲۰: هر شخصی حق دارد از آزادی تشکیل اجتماعات، مجامع و انجمن های مسالمت آمیز بهره مند گردد.

ما پناهجویان و پناهندگان از کشوری آمده ایم که این اعلامیه را امضا کرده است، اما: هر روز و بطور مستمر حقوق بشر را بطور گسترده نقض می کنند، آزادی های ابتدایی انسانها را سلب کرده اند، آزادی و امنیت شخصی افراد را پایمال می کنند، افراد را بطور خودسرانه توقیف و زندانی می کنند، دادگاههای ایران تنها کاری که نمی کنند رسیدگی منصفانه به حقوق انسانهاست، روزنامه ها و نشریات را بدون دلیل توقیف و تعطیل می کنند، سایتهای اینترنتی را فیلترگذاری می کنند، نویسندگان و وبلاگ نویسان را بازداشت و

زندانی می کنند، کودکان و نوجوانان را اعدام می کنند، زنان را سنگسار می کنند، شکنجه کردن زندانیها بطور دائمی، قطع اعضای بدن به طرق قرون وسطایی و ۵۱ بار در مجامع حقوق بشری محکوم شده است.

با توجه به توضیحات فوق می‌خواهیم این نتیجه را بگیریم که: حکومت مذهبی حاکم بر ایران، بدترین، جنایتکارترین و بزرگترین ناقض حقوق بشر در دنیا می باشد؛ حال سوال ما با توجه به توضیحات داده شده این است که: چرا پناهجوی ایرانی را با این دید نگاه نمی کنید که او از چنین جهنمی گریخته است و به دنبال جایی می‌گردد که از دست این جانپان در امان باشد و شما با تجسسی زیرکانه سعی می کنید تناقضی در حرفهایش بیابید تا به او جواب منفی بدهید و از او بخواهید که به کشورش برگردد، او به کجا برگردد؟ به هر حال خواست ما این است که رسماً اعلام کنید که ایران کشور امنی نیست. چرا پناهجویان وطن خویش را با تمام وابستگی های خود ترک می کنند؟

در ایران وضعیت طوری شده که مردم نمی توانند یک زندگی عادی داشته باشند. سیستم حکومتی ایران، با اهرمهای اختناق، سرکوب، ایجاد رعب و وحشت مردم را به سمت خصوصیات ناپسند اخلاقی سوق می دهد تا جایی که برای هیچ طبقه، قشر، گروه و سنی، آینده ای روشن متصور نمی باشد. در دید اول شما شاید یک زندگی نرمال را در ایران ببینید اما اگر با دقت به وضعیت ایران نگاه کنید متوجه می شوید که رژیم از این راه مردم را به داشتن دو شخصیت عادت می دهد، تا بتواند عملاً جامعه را از مسایل سیاسی که بر آنها می گذرد دور نگه دارد و مردم فقط سردرگریان زندگی روزمره باشند و ملایان بتوانند منابع ملی را به غارت ببرند، و این در تاریخ ایران متداول بوده است. پناهجویان ایرانی حتی آنهایی که به قول شما بنابر مشکلات اقتصادی به اینجا آمده اند، آنها نیز مشکلات سیاسی داشته اند حتی اگر خود از این مسیله آگاهی نداشته باشند. شما بهتر می دانید که هر خانواده پناهجو برای رسیدن به کشوری امن، باید مبلغ زیادی خرج کند، که این حداقل نشان می دهد که آنها مشکل اقتصادی نداشته اند.

اغلب پناهجویان ایرانی نمی دانند که وقتی به اینجا می آیند باید بازجویی و به اصطلاح کیس بدهند، حتی آنها به دلیل وجود فشار روحی بیش از حد، در بدو ورود و به علت سرنوشتی بس اسفناک که پشت سر گذاشته اند نمی توانند مشکلات خود را درست توضیح دهند و شما اینجا آنها را در بازجوییهای خود چنان می پیچاند تا اختلاف و تناقضی پیدا کنید و به آنان جواب منفی دهید.

BFM: برای ما مدارک واقعی در مورد کیس افراد خیلی مهم است.

IUR: آنها از ایران آمده اند چه بگویند، فرد سیاسی خبرنگار نیست که از وقایع پیرامون خود گزارش تهیه کند، گزارشی دقیق که فردا شما نتوانید تناقضی در آن بیابید، آنها دنبال جای امن می گردند، پناهجویی که از ایران می آید با طرح و نقشه قبلی ایران را ترک نمی کند، او درگیر مسایل سیاسی است نه به دنبال تهیه و جمع آوری مدارک. مردم ما همه چیز خود را از دست داده اند، ممکن است فکر کنید که کار شما با قوانین مطابقت دارد ولی با توجه با شرایط ایران با قوانین حقوق بشر انطباقی ندارد.

BFM: با این اوصاف شما فکر می کنید چه عده ای از ایرانیان خواهان خروج از ایران هستند، چه اقتصادی و یا سیاسی؟

IUR: کارما آمارگیری نیست. کلاً نمی توان آمار دقیقی در هیچ موردی تهیه کرد، تنها چیزی که می توان در این مورد گفت این است که تا وقتی که این رژیم حکومت می کند، هر کس که بتواند حداقل امکانات خروج را تهیه کند حاضر به ترک و فرار از جهنم جمهوری اسلامی است.

BFM: شما می خواهید تمام ایرانیها اینجا بیایند؟

IUR: ما می خواهیم با اقامت افراد ایرانی حاضر در سوییس موافقت کنید، اگر کشورهای غربی کمکهای خود به ایران قطع کنند، مردم رژیم را عوض می کنند به جای اینکه از کشور خارج شوند و شما بهتر می دانید که سیاستهای اروپا جلوی هجوم پناهجویان را به اندازه کافی گرفته است شما باید توجه داشته باشید که بلاتکلیف گذاشتن پناهجو هم راه مناسبی برای جلوگیری از هجوم پناهجویان نیست!

BFM: ما نمی توانیم به همه ایرانیها جواب مثبت دهیم چون آنوقت همه به اینجا سرازیر می شوند.

IUR: اما شما می توانید. اولاً تعداد ایرانیانی که در سوییس درخواست پناهندگی کرده اند طبق آمارهای موجود در سایت BFM نسبت به ملیتهای دیگر بسیار ناچیز است و ثانیاً اگر قبول دارید که در ایران دموکراسی وجود ندارد پس باید بپذیرید حقوق بشر بطور مستمر نقض می شود و مردم زیر فشار حکومتی هستند و در این صورت حق تمام ایرانیان است که پناهندگی سیاسی دریافت کنند.

BFM: اینجا کشور کوچکی است و برای ۷۵ میلیون نفر جا ندارد و اصلاً نمی توان قبول کرد ۷۵ میلیون تحت تعقیب هستند.

IUR: شما از ما بهتر می دانید که ایرانیان فراری از جمهوری اسلامی به راستی حق پناهندگی دارند، زیرا حتی در خاورمیانه هم بین دول اسلامی جمهوری اسلامی از فحیح ترین کشورهای منطقه از نظر نقض حقوق بشر است. اگر جمهوری اسلامی زیر فشار مبارزات مردم نبود، ما وضعیتی به مراتب بدتر از دوران طالبان در افغانستان داشتیم. پس طبق کنوانسیون ژنو باید به ایرانیان پناهندگی داده شود. در مورد ۷۵ میلیون ایرانی، کسی نگفته که همه تحت تعقیبند، ما می گوئیم مردم بیش از حد در این دوران زیر فشار حکومت ارتجاعی قرار دارند. کاهش تعداد پناهجویان طبق آمارهای شما به خوبی نشان می دهد که قرار نیست همه ایرانی ها اینجا بیایند.

سیوال دیگر ما این است که تعدادی از پناهجویان هستند که مدارکی مبنی بر زندانی بودن ارایه داده اند ولی شما آنها را نپذیرفته اید، چرا؟

BFM: ما معتقدیم که اگر مدت زیادی از آزاد شدن فرد زندانی گذشته باشد و در ایران مانده باشد پس او بعد از آزادی در امنیت بسر می برده است، در نتیجه خروج او الزامی نبوده است و طبق قوانین هم حداکثر یک سال بعد آزادی از زندان، باید کشور را ترک کرده باشد که پذیرفته شود.

IUR: اولاً ما اسناد و مدارکی غیر قابل انکاری به شما داده ایم و الان هم به شما می دهیم که نشان می دهند که همه کسانی که با گروههای سیاسی فعال بوده اند، در صورتی که کوچکترین مشکلی در جامعه

داشته باشند فوراً به پرونده قبلی آنها ربط داده می شوند و زندگی آنها را تباہ می کنند.

BFM: ما وسایل مختلفی برای ارتباط و تحقیق در دیگر کشورها داریم. مثلاً ما با سفارت سوییس در تهران تماس داریم که می گویند وضعیت ایران قابل تحمل است، ما افرادی را داریم که ایران را به طور نسبی می شناسند و بعضی هم متخصص ایران هستند، حقوق بشر را می شناسیم و می دانیم که ایران از نظر حقوق بشر مشکل دارد و حقوق بشر را زیر پا می گذارد ولی اعتقاد داریم که همه تحت تعقیب نیستند و این کارما هست که تحقیق کنیم که شخص مراجعه کننده مشکل سیاسی دارد یا اقتصادی؟ ما بین کسی که سیاسی هست با یک فرد اقتصادی تفاوت قایلیم. ما تمام تقاضاها را به طور فردی بررسی می کنیم. ما سعی می کنیم هر چه زودتر به پناهجویان پاسخ دهیم ولی ممکن است در دادگاههای تجدید نظر ARK زمان بیشتری را بگیرد.

ما در سال ۲۰۰۴ به ۳۴۷ پرونده رسیدگی کردیم که ۴۰ درصد جواب مثبت بوده و ۶۰ درصد منفی که باید اینجا را ترک کنند و در سال ۲۰۰۵ تا آخر ماه مارس ۷۳ پرونده بررسی شده که ۸۰ درصد جواب مثبت گرفته اند و اگر به همین وضع پیش رود باید ۲۰ درصد ایرانیها برگردند و همانطور که می دانید طبق کنوانسیون ژنو فقط سیاسیها می توانند پناهنده شوند. وقتی ما به ایران می رویم با چشمان دیگری می رویم، ما با مسیولین حقوق بشر، با اپوزسیون ایران، با کسانی که دیدی انتقادی دارند صحبت می کنیم. با افراد شکنجه شده ارتباط می گیریم ولی البته کار آسانی نیست و همچنین سفارت ما با دقت به وضع ایران توجه می کند. افرادی که جواب مثبت می گیرند برگشتشان به ایران خطرناک است ولی کسانی که اجازه اقامت نمی گیرند باید اینجا را ترک کنند و اگر برنگردند باید شرایط بدی را تحمل کنند چون هیچ حمایتی نمی شوند که البته برای ما نیز مشکل پدید می آورند چون اجازه کار هم ندارند.

شما از ما خواستید که ما اعلام کنیم ایران کشور امنی نیست، این یک مسیله حقوقی است و این در حیطه اختیارات ما نیست و این کار آسانی نیست. این کار را پارلمان می تواند انجام دهد، لیستی ما داریم که کشورهای غیر امن در آن ثبت شده است ولی ایران را

در آن ثبت نکرده ایم، ولی در لیست دیگر کشورها مثلا فرانسه ایران جزء کشورهای غیر امن است. ما نمی توانیم نتیجه بگیریم که در ایران همه مشکل دارند و هیچ کشوری نیست که ۱۰۰٪ نا امن و یا ۱۰۰٪ امن باشد.

IUR: با توجه به اینکه شما به ایرانیها به تازگی به تعداد زیاد اقامت F می دهید، لطفا این نوع اجازه اقامت را توضیح دهید؟

BFM: اجازه اقامت F اقامت موقت برای یک سال تا دو سال است و اگر وضعیت در ایران تغییر کند می توانیم بگوییم که شخص برگردد. اگر کسی طولانی مدت به کشور دیگری برود و یا به ایران سفر کند و یا در اینجا تخلفی بزرگ داشته باشد، می توانیم اقامتش را پس بگیریم و چون سوییس کشوری فدرالی است اگر فرد رفتار خوبی داشته باشد مثلا کار بکند و بدون کمک مالی ما زندگی کند کانتون می تواند به او اقامت B بدهد، در غیراینصورت ممکن است کسی برای زمان طولانی مدت اقامت F داشته باشد. هفته آینده در پارلمان در مورد اقامت F بحث خواهد شد که دارندگان این نوع اقامت بتوانند با شرایط آسانتری خانواده خود را به اینجا بیاورند و اگر تغییری اساسی در کشور مبدأ رخ دهد مثلا مثل تغییرات در کشورهای بلوک شرق، شخص دارنده اقامت F باید برگردد. اقامت F فقط برای افراد سیاسی نیست، حتی ممکن است بنابر دلایل پزشکی این اقامت داده شود. کسانی که اینجا مشکل سیاسی پیدا کرده اند F می گیرند. این نوع اقامت را که به شما می دهیم با یک پوین مثبت است ما می دانیم برگشت شما خطرناک است.

IUR: آیا این امتیاز مثبت در کارت شناسایی Ausweis مشخص شده است؟

BFM: نه، چون وضعیت شما مشخص است و مثلا اگر برای کار، به شما به علت نوع اقامت جواب منفی بدهند با ما تماس بگیرید، ما به آنها توضیح خواهیم داد که شما مشکل قانونی برای کار ندارید.

IUR: آیا دادن اقامت F به این معنی است که پرونده ایران را قبول نکرده اید؟

BFM: بله، ولی ما فعالیت های شما را در اینجا می بینیم. افرادی هستند که مشکل زیادی در ایران نداشته

اند و یا مشکلاتشان به زمان های دور برمی گردد ولی اینجا فعالیت سیاسی دارند.

IUR: اگر کسی در ایران سیاسی باشد به علت اینکه همیشه تحت نظر حکومت است، همیشه مشکل دارد. شما متوجه باشید که هر کس اینجا هم فعالیت سیاسی داشته باشد اگر به ایران برگردد چون در اینجا از طرف اپادی رژیم شناسایی شده است مورد تعقیب قرار می گیرد و حتما زندانی می شود. مثل پیمان پیران که در اینجا اعلام پناهندگی کرد و با ما ارتباط برقرار کرده بود و قرار بود که برنامه هایی در جهت افشای جمهوری اسلامی داشته باشد ولی شما به او جواب منفی دادید و او مجبور شد به ایران برگردد و حالا هم در زندان و تحت شکنجه است. و یا افرادی مانند منوچهر محمدی که وقتی دوربین تلویزیون او را در بین تظاهرکنندگان به صورت مشخص نشان داد، دستگیر شد و حالا او نیز در زندان به سر می برد. خلاصه کسی آنجا امنیت ندارد.

BFM: و بعضی هم برگشته اند و مشکلی نداشته اند. **IUR:** ما می دانیم که در مسیله پناهندگی هم افراد اپورتونیست (فرصت طلب) وجود دارند.

در ادامه راجع به تلاش پلیس برای اخراج یک پناهجوی ایرانی از سوییس سیوال شد که در جواب گفته شد که او به علت اینکه در پرونده اش هیچ موردی که نشان دهد در ایران مشکل سیاسی داشته باشد، وجود نداشته است. به مورد خودکشی یک پناهجوی ایرانی اشاره شد و توضیح دادیم که به دلیل بلاتکلیفی طولانی و افسردگی دست به این کار زده است و اگر مسیولین زودتر به پناهجویان پاسخ دهند و آنها را در شرایط بلاتکلیفی نگه ندارند که آنها نه فقط از نظر جسمی بلکه از نظر روحی هم فرسوده نشوند شاهد چنین وقایعی نخواهیم بود. این موضع گیری باعث خشم آقای JAGGI بازجوی اداره پناهندگی شد و گفت که ما مقصر نیستیم! ولی دو نفر دیگر در این مورد چهره ای اندوه گین داشتند. در آخر این مذاکره، پوشه ای حاوی مدارکی از جدیدترین تخلفات و نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی، به مسیولین اداره پناهندگی تحویل داده شد.

اتحادیه پناهندگان ایرانی، سوییس

شرایط اخذ ویزا از کشورهای مختلف دنیا برای ایرانیها

آذربایجان

عادی-توریستی: مسافران می توانند از طریق آژانس های مسافرتی و یا شخصا با دردست داشتن بلیت هواپیما و مبلغ ۴۰ دلار یک روز قبل از پرواز به سفارت مراجعه کنند. در غیر اینصورت متقاضیان می توانند به نماینده وزارت امور خارجه جمهوری آذربایجان در دفتر هواپیمایی جمهوری ایلامی که در باکو مستقر است مراجعه کرده و روادید ۲۰ روزه دریافت کنند.

بازرگانی: از طریق مراجعه شرکت آذری به وزارت امور خارجه آذربایجان، و پر کردن فرم مربوطه و پرداخت ۲۵۰ دلار روادید ۶ ماهه و یا یک ساله صادر می شود. شنبه، سه شنبه و چهارشنبه از ساعت ۹ تا ۱۶

نشانی: پاسداران، اقدسیه، شماره ۵۰

تلفن: ۲۲۸۴۹۲۹ فاکس: ۲۲۸۰۰۶۳

آرژانتین

عادی و توریستی: دعوتنامه از اقوام مقیم (این دعوتنامه باید از طریق فاکس ۲۵۸۳-۸۷۱ به کنسولگری ارسال شود)، گذرنامه معتبر، مراجعه به سفارت و دریافت فرم، در صورت جواب مثبت بلیت رفت و برگشت تهیه شود. هزینه صدور روادید ۷۳۰۰ تومان، مبلغ ۳۰۰ تومان برای تشکیل پرونده، دو قطعه عکس، هر کدام از درخواست توریستی به طور جداگانه و بر حسب مورد بررسی می شود. پاسخ به روادید ۴ هفته بعد از دریافت مدارک داده می شود. تمام دعوتنامه ها باید از طریق Immigration باشد.

بازرگانی: دعوتنامه یا فاکس از شرکت آرژانتینی، معرفی نامه شرکت ایرانی، گذرنامه معتبر قبل از صدور روادید، بلیت رفت و برگشت، ۲ قطعه عکس فقط روزهای یکشنبه تا چهارشنبه از ۱۰ تا ۱۲ میدان آرژانتین، ساختمان آلتالیا تلفن: ۸۷۱۹۱۸۹ - ۸۷۱۸۲۹۴

آلمان

روادید جهت دیدار بستگان (عادی)، دو نسخه فرم تقاضای اقامت، گذرنامه، شناسنامه، معتبر، فتوکپی صفحات ۲ و ۳ گذرنامه، گذرنامه بایستی پس از انقضای مدت ویزای در خواستی حداقل سه ماه اعتبار داشته باشد، مدارک در مورد وضعیت اقامت بستگان در آلمان،

اصل و ترجمه رسمی تایید شده سند ازدواج به همراه یک فتوکپی از ترجمه آن، در مورد فرزندان حاصل از ازدواج های قبلی، اصل حکم طلاق و یا ورقه حضان به همراه ترجمه تایید شده و یک فتوکپی از آن.

بازرگانی: دو نسخه فرم تقاضا، دعوتنامه شرکت آلمانی که باید شامل نام کامل دعوت شونده، زمینه فعالیت، نشانی، سمت دعوت شونده، علت و مدت مسافرت و تعهد تقبل هزینه ها باشد و در صورت عدم تقبل مخارج ارایه بیمه مسافرتی و فتوکپی آن ضروریست، مدارکی در مورد شرکت دعوت کننده در آلمان (بارنامه، قرارداد، مکاتبات تجاری)، مدارکی در مورد فعالیت های شغلی در ایران (پروانه کسب، کارت بازرگانی، پروانه تولید، گواهی کار، دفترچه درمانی)، در مورد کارمندان شرکت ها: معرفی نامه رسمی از طرف کارفرما مبنی بر اعزام متقاضی به آلمان.

پزشکی: متقاضی می بایست درخواست کتبی خود را همراه کپی نامه مرکز درمانی، کپی برآورد هزینه معالجه، کپی نامه مرکز درمانی، کپی صفحات ۲ و ۳ گذرنامه و یک پاکت تمیر شده به صندوق پستی ۱۷۹-۱۱۳۶۵ ارسال دارند. سفارت از طریق پست متقاضی را از وقت ملاقات مطلع می سازد.

ترانزیت فرودگاهی: برای صدور روادید ترانزیت، دو نسخه فرم تقاضا، دو قطعه عکس، گذرنامه معتبر، روادید یا اقامت معتبر برای کشور مقصد به همراه فتوکپی آن، بلیط هواپیما

روادید نمایشگاهی: دو نسخه فرم پر شده، گذرنامه، شناسنامه و در صورت تاهل شناسنامه و گذرنامه همسر، به همراه فتوکپی صفحات دوم و سوم گذرنامه متقاضی، مدارکی در مورد فعالیت های شغلی در ایران، مدارکی دال بر داشتنی وابستگی در ایران (سند خانه یا زمین)، بیمه مسافرتی به همراه فتوکپی آن، بلیط هواپیما.

تحصیلی: کپی پذیرش از دانشگاه آلمانی، کپی ضمانت مالی در طول تحصیل، کپی فرم سفارت و پاکت پستی تمیر شده با نشانی متقاضی باید به صندوق پستی ۱۷۹-۱۱۳۶۵ فرستاده شود. برای دریافت کمک بیشتر با بخش فرهنگی سفارت تماس حاصل نمایید. برای کسب اطلاعات روادید روزهای یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۱۲/۵ تا ۱۴ و برای ارایه درخواست صدور روادید

از یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۷ تا ۱۲ با ارایه مدارک لازم به سفارت مراجعه نمایید. نشانی سفارت: خیابان فردوسی- روبروی بانک ملی

تلفن: ۱۵-۳۱۱۴۱۱۱ و ۹-۳۳۳۲۸

فاکس: ۳۹۸۴۷۴ و ۳۹۱۱۴۴

آفریقای جنوبی

توریستی: ۲ قطعه عکس- فتوکپی گذرنامه، اصل گذرنامه-رزرو بلیت رفت و برگشت-رزرو هتل- نامه از محل کار و گزارش کار- در صورتی که شخص صاحب کار باشد ثبت شرکت، نامه از یک بانک که قدرت پرداخت روزی ۱۵۰ دلار را داشته باشد، مدت اقامت در این کشور، هزینه رواید برای هر نفر ۱۰/۰۰۰ تومان و ۲۱ روزه رواید صادر می شود. مدت اقامت حداکثر ۱ ماه است. قسمت رواید با وقت قبلی روزهای یکشنبه تا پنج شنبه ۱۲-۹ - نشانی: خ ولیعصر، نرسیده به تجریش، مقابل پمپ بنزین، خیابان یکتا، پلاک ۵
تلفن: ۹-۶۰۲۲۸۶۶ فاکس: ۲۷۹۰۱۶

آمریکا

هنگام ورود به خاک ایالات متحده چگونه بازرسی می‌شوم؟

همه ی افرادی که به خاک ایالات متحده وارد می شوند توسط ماموران دولت آمریکا بازرسی می شوند. چهار بازرسی جداگانه وجود دارد: بهداشت عمومی، مهاجرت، گمرک و کشاورزی. شما ممکن است تنها با یک مامور که همه این چهار بازرسی را انجام می دهد سر و کار داشته باشید یا با بیش از یک مامور صحبت کنید. این برگ اطلاعات، مسایل مربوط به بازرسی را مورد بحث و بررسی قرار می دهد. برای اطلاعات بیشتر، در مورد بازرسی های گمرک، به وب سایت خدمات گمرک آمریکا مراجعه کنید.

قانون در این باره چه می گوید؟

ماده قانونی که بازرسی را از همه ی افرادی که وارد خاک ایالات متحده می شوند لازم می داند از قانون مهاجرت و ملیت نشأت گرفته است. مقررات ثبت فدرال، شرایط بازرسی و فرایند آن را توضیح می دهد. این قوانین در نظامنامه مقررات فدرال ادغام شده است.

هنگام ورود به خاک آمریکا چه اتفاقاتی رخ می دهد؟

هوایی

شرکت هواپیمایی به همه ی افرادی که شهروند آمریکایی نیستند پرسشنامه ی سفید، گزارش ورود و خروج، یا پرسشنامه سبز، فرم لغو ویزای غیر مهاجرتی ورود و خروج را خواهد داد تا پر کنند. در این فرمها، اطلاعات اولیه مربوط به تشخیص هویت و محل اقامت مسافران در خاک آمریکا پرسیده می شود. با ورود به خاک آمریکا، کارکنان هواپیمایی شما را به محل بازرسی هدایت می کنند. شما برای بازرسی صف می بندید و سپس با یک بازرس مهاجرت صحبت می کنید. اگر شهروند آمریکایی نیستید باید در خطوطی که برای غیرشهروندان تعیین شده است صف بنیدید. اگر شهروند آمریکایی هستید، بازرس پاسپورت شما را می بیند، شهروندی شما را تایید می کند و بازگشت شما را به خاک ایالات متحده تبریک می گوید. پس از آن شما به محل بازرسی گمرک هدایت می شوید. اما اگر خارجی هستید، بازرس مهاجرت باید دلیل آمدن شما را به ایالات متحده بداند، پرونده هایی که نیاز دارید، پرونده هایی که باید به همراه داشته باشید، و مدتی را که می توانید در ایالات متحده بمانید؟ تصمیم گیری در موارد بالا معمولاً کمتر از یک دقیقه طول می کشد. اگر تصمیم گیری مثبت باشد بازرس گذرنامه ی شما را مهر می کند و یک فرم تکمیل شده ی سفید در اختیارتان قرار می دهد. این فرم تکمیل شده نشان می دهد گروه مهاجرت شما چیست و چه مدت اجازه اقامت در خاک آمریکا را دارید؟ سپس به محل بازرسی گمرک هدایت خواهید شد. اگر خارجی هستید، مامور مهاجرت ممکن است از ورود شما به خاک ایالات متحده جلوگیری کند. دلایل زیادی برای این تصمیم گیری وجود دارد. ممکن است در بازدیدتان بمانید یا به طور موقت شما را نگاه دارند تا مقدمات پرواز بازگشت فراهم شود. در صورت داشتن ویزا، ویزا یتان ممکن است، باطل شود. در بعضی موارد، بازرس ممکن است نتواند تصمیم بگیرد که آیا به شما اجازه ی ورود به خاک آمریکا را بدهد یا نه؟ در چنین موردی، بازرسی شما ممکن است به تعویق بیفتد. مامور بازرسی از شما خواهد خواست برای بازرسی بیشتر به اداره ی بازرسی دیگری که نزدیک مقصد شما در ایالات متحده آمریکا است، رجوع کنید .

زمینی

اگر ورود شما به خاک ایالات متحده از راه زمینی باشد همان فرایند کلی را طی خواهید کرد. یک مامور ممکن است همه چهار بازرسی را انجام دهد. یا همان مامور شما را برای بررسی بیشتر یا صدور برگه های لازم به محل بازرسی دوم هدایت می کند. به محض اینکه اجازه ورود شما به خاک ایالات متحده صادر شد دو حالت پیش می آید: یا به بازرسی گمرک هدایت می شوید و یا بلا فاصله اجازه می گیرید به سفرتان ادامه دهید. اجازه ورود به رانندگان خارجی کامیون ها ممکن است بر اساس ویزای کار برای تحویل گرفتن یا دادن محموله که در جاده بین المللی بازرگانی (ترانزیت) حرکت می کنند، صادر شود. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به: چگونه می توانم به عنوان یک راننده ترانزیت وارد خاک ایالات متحده شوم؟

دریایی

فرایند بازرسی در گمرک دریایی شبیه فرایند بازرسی هوایی است. اغلب، بازرسی ها قبل از ورود کشتی به ایالات متحده شروع می شود. در بعضی موارد، برنامه ورود مرزی قایق کانادا ممکن است مسافرانی را که در قایق های کوچک برای مقاصد تفریحی وارد خاک ایالات متحده می شوند تحت پوشش قرار دهد.

چگونه می توانم تقاضای تجدید نظر بکنم؟

اگر با وجود استفاده از ویزای معتبر، در خواست شما برای ورود به ایالات متحده رد بشود، می توانید در یک دادگاه مهاجرت تقاضای دادرسی بکنید جایکه یک قاضی اداری در مورد پرونده شما تصمیم می گیرد. تصمیم قاضی را می توان به هیات تجدید نظر کنندگان مهاجرت ارجاع داد. دستور العمل هایی به شما داده می شود که کجا و چگونه تقاضای تجدید نظر بکنید. برای اطلاعات بیشتر رجوع کنید به: چگونه تقاضای دادرسی بکنم؟

اگر شما برای اجازه ورود به خاک آمریکا با استفاده از برنامه حذف ویزا برای خلبانان اقدام بکنید تصمیم بازرس مهاجرت تصمیم نهایی است. تصمیم بازرس در موارد کلاهبرداری، رایه اطلاعات غلط به صورت عمدی، ادعای دروغین در مورد شهروندی آمریکا و یا نداشتن ویزای مهاجرت معتبر از سوی یک مهاجر بالقوه تصمیم نهایی است.

اتریش

عادی - توریستی: دعوتنامه تایید شده به وسیله یک دفتر اسناد رسمی، ۲ قطعه عکس، گذرنامه با شش ماه اعتبار، مبلغ ۱۱۵۰۰ تومان برای تایید به مدرک، مدرکی دال بر رزرو بلیت بازرگانی: دعوتنامه از شرکت معتبر اتریشی شامل تعهد قبول هزینه ها، گذرنامه با شش ماه اعتبار، بلیط رفت و برگشت، مبلغ روادید ترانزیت ۱۰۰۰/۰۰۰ ریال، دو عدد فتوکپی از بلیت. **پزشکی:** دعوتنامه از پزشک یا بیمارستان، پیش پرداخت هزینه ها، بلیت رفت و برگشت، ۲ قطعه عکس، گذرنامه معتبر

متقاضیانی که از طریق وزارت امور خارجه اقدام کنند شانس بیشتری برای دریافت روادید خواهند داشت. **روادیدی تحصیلی و اقامت اتریش:** فتوکپی از صفحات پاسپورت، دو قطعه عکس، آخرین مدرک تحصیلی، پذیرش دانشگاهی، شناسنامه، حواله ازدواج، گواهی عدم سو پیشینه، گواهی سلامتی، مدارک مالی جهت تامین مخارج در اتریش، فرم تقاضا پر شده به زبان آلمانی.

اطلاعات تلفنی در مورد روادید میسر نیست. بخش صدور روادید در روزهای سه شنبه از ساعت ۹ الی ۱۲ صبح انجام می شود. مدت انتظار ۳ الی ۶ ماه است.

میدان آرژانتین، شماره ۷۸

تلفن: ۰۱۸۰-۸۷۱۰۷۵۳-۸۷۱۰۷۵۳

فاکس: ۰۷۷۸-۸۷۱۰۷۷۸ تلکس: OEBO IR ۲۱۲۸۷۲

ارمنستان

انواع روادید: فرم سفارت دو قطعه عکس، گذرنامه معتبر، متقاضی ورود مکرر دعوتنامه با تایید به وزارت امور خارجه ارمنستان ارایه دهد. با دعوتنامه ۳۰ روز است. یکشنبه ساعت ۹ تا ۱۳ خیابان جمهوری، نبش استاد شهریار خیابان رازی شماره ۱

تلفن: ۸-۶۷۴۸۳۳ فاکس: ۶۷۰۶۵۷

اکراین

هزینه صدور روادید فوری: ۸۰ دلار (فوری) و ۴۰ دلار (غیر فوری) دوشنبه و چهارشنبه ۱۰ تا ۱۳

نشانی: خیابان ونک، شماره ۱۰۱

تلفن: ۰۸۵۳۰-۸۰۰۸۵۳۰ و ۸۷۷۴۱۱۹

فاکس: ۰۷۱۳۰-۸۰۰۷۱۳۰

ازبکستان

بخش کنسولی سفارت جمهوری ازبکستان برای تسهیل و تسریع کار شرکت های حمل و نقل بین المللی جمهوری اسلامی و جلوگیری از اتلاف وقت کنسولگری بخشنامه ای را به این شرح ابلاغ کرد:

فهرست مشخصات رانندگانی که به ضمیمه یادداشت وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

تلکس: OEBO IR ۲۱۲۸۷۲ به بخش کنسولی ازبکستان ارسال می گردد از تاریخ صدور یادداشت فقط یکسال معتبر است.

فهرست مشخصات رانندگان باید حتماً شامل ۵ مورد (نام، نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ تولد، شماره گذرنامه) باشد. فهرست مشخصات رانندگان باید کاملاً با مشخصات مندرج گذرنامه معتبر آنان مطابقت کند در غیر اینصورت از دریافت مدارک خودداری می شود. در صورتیکه بخش کنسولی، مدارک راننده ای را که نام وی در فهرست وزارت امور خارجه نیست استثنایاً دریافت کند، صدور روادید فقط بعد از دریافت نام راننده در فهرست وزارت امور خارجه ممکن است و هزینه آن از تاریخ دریافت لیست محاسبه می شود. روادیدهایی که مدت اعتبار پایان یافته ولی از تردد آن باقی مانده است فقط برای یکبار قابل تمدید است. روادیدهایی که مدت اعتبار آن پایان یافته ولی کلیه تردها انجام نشده باشد، از تاریخ اتمام روادید و با در نظر گرفتن تعداد تردد باقیمانده به صلاحدید متقاضی تمدید می شود و در ضمن هیچ محدودیتی برای تعداد ماه هایی که تمدید می شود وجود ندارد. جهت انتقال روادید به گذرنامه جدید، ارایه یک برگ فتوکپی از روادید قبلی، یک برگ فتوکپی از صفحه مشخصات گذرنامه جدید و تکمیل یک برگ فرم تایپ شده مجدد به همراه مدارک الزامی است.

روادید ۵۰ درصد (۱ تا ۳ روز کار، پس از ارایه مدارک به بخش کنسولی) فقط برای رانندگانی صادر می شود که قبلاً به طور مکرر از این سفارت روادید اخذ کرده و از تاریخ آخرین روادید آنان بیش از یکسال نگذشته باشد. در صورتیکه از تاریخ صدور آخرین روادید یکسال گذشته باشد اینگونه روادیدها مشمول روادید ۵۰ درصد نمی گردد و حداقل مدت انتظار برای اخذ روادید جدید یک هفته است.

رانندگانی که برای اولین بار متقاضی روادید هستند در صورت تعجیل و اضطرار با صلاحدید بخش کنسولی و پرداخت ۳۰ درصد هزینه اضافه بر هزینه جاری یک هفته بعد از تحویل مدارک، موفق به اخذ روادید خواهند شد.

رانندگانی که عازم کشورهای مشترک المنافع (بجز جمهوری ترکمنستان و اوکراین) هستند در صورت داشتن روادید معتبر کشورهای مشترک المنافع برای عبور از خاک جمهوری ازبکستان نیازی به روادید ترانزیتی این جمهوری نداشته و ظرف سه روز می توانند از خاک جمهوری ازبکستان عبور نمایند.

حداکثر مدت روادید ۶ ماه و تعداد تردد ۶ بار، هزینه هر بار تردد ۱۰ دلار اضافه بر اصل هزینه صدور روادید خواهد شد. روزها و ساعات کار کنسولگری از شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۸/۵ تا ۱۳ مدارک مورد نیاز برای دریافت روادید

الف- یک برگ فرم عکس دار تایپ شده عکس و فرم هر دو مهور به مهر شرکت حمل و نقل باشند.

ب- یک برگ فتوکپی از صفحات (مشخصات، عکس، مدت اعتبار گذرنامه)

ج- در صورت تقاضای روادیدی ترانزیت یک برگ فتوکپی از روادیدی کشور مقصد (بجز کشورهای مشترک المنافع).

د- یک برگ فتوکپی (CMR) با ذکر نشانی دقیق و تلفن تماس شخص گیرنده بار.

ه- اصل دفترچه خروجی و یک برگ فتوکپی از صفحه (عکس و مشخصات) آن.

توجه: مدارک و فتوکپی ها باید خوانا و واضح باشند. هزینه تمدید روادید برای مدت بیشتر از سه ماه، به ازای هر یک ماه ۱۰ دلار اضافه (نسبت به ۶۰ دلار) خواهد بود.

هزینه های مربوط به روادید فقط دلار آمریکا دریافت می گردد. با توجه به اینکه جهت انجام امور ذیل هماهنگی های لازم با وزارت امور خارجه جمهوری ازبکستان صورت می گیرد باید توجه داشته هزینه های فوق مربوط به امور فاکس و تایید بهموارد فوق می باشد:

۱- جهت اخذ هر گونه روادید ۵ دلار

۲- انتقال روادید از گذرنامه باطل به گذرنامه جدید ۳ دلار

۳- درج شهرهای اضافی بغیر از (تاشکند، سمرقند، بخارا، ترمز و اندیجان) جهت تردد رانندگان شرکت‌های حمل و نقل ۲ دلار

انواع روادید: دعوتنامه معتبر و تایید وزارت امور خارجه ازبکستان، یک قطعه عکس، روادید یک هفته، ۵۵ دلار همه روزه ۱۰/۵ تا ۱۲/۵ ظهر پاسداران، بالاتر از فرمانیه، خیابان بوستان، پلاک ۱۴ تلفن: ۲۲۹۱۲۶۹ فاکس سفارت: ۸۸۰۶۲۳۰ می باشد.

اسپانیا

از متقاضیان تقاضای می شود دستورالعمل ذیل را به دقت مطالعه نمایند:

این کنسولگری هیچگونه تقاضای ویزایی را که مدرک آن طبق شرایط ذیل کامل نباشد مورد رسیدگی قرار نخواهند داد. این کنسولگری از پاسخگویی به متقاضیان ویزا چه از طریق تلفن و چه مراجعه حضوری معذور است. عدم دریافت جواب از طریق سفارت به مدت ۲۰ روز پس از ارسال مدارک از طریق پست توسط شخص متقاضی به منزله عدم پذیرفته شدن تقاضای ویزای شخصی متقاضی می باشد. در صورت عدم قبول تقاضای شخص متقاضی ویزا هیچگونه اعتراضی از طریق متقاضی پذیرفته نخواهد شد. قید یک شماره تلفن در تهران در روی فرمهای تقاضای ویزا ضروری است، نبودن شماره تلفن در تهران روی فرم‌ها به منزله رد مدارک ارسالی خواهد بود. مدارک ارسالی در صورت عدم پذیرفته شدن به هیچ عنوان مسترد نخواهد گردید. به اطلاع متقاضیان می رساند هر گونه مسیولیت در رابطه با مدارک ارسالی به عهده خود متقاضی می باشد. ویزای شینگن: کشورهای گروه شینگن عبارتند از: اسپانیا، آلمان، فرانسه، بلژیک، هلند، لوکزامبورگ و پرتغال. ویزاهایی که از طریق هر کدام از کشورهای فوق صادر گردد برای بقیه کشورهای گروه شینگن معتبر می باشد. ویزای شینگن می باید از طریق کنسولگرهای یکی از کشورهای گروه شینگن صادر گردیده باشد.

مدارک لازم برای تقاضای ویزا:

۱- فرم تقاضای ویزا: فرمهای تقاضای ویزا می باید به طور کامل به وسیله خودکار و با حروف بزرگ لاتین به زبان انگلیسی یا اسپانیایی پر گردیده و به تمام اطلاعات خواسته شده در فرم پاسخ داده شود. قید

تاریخ تقاضا و امضای فرم توسط متقاضی ضروری است. ۲- فتوکپی از صفحات ۱ الی ۱۳ گذرنامه (دو سری تمام صفحات)

۳- فتوکپی از بلیط هواپیما دو سری

۴- در صورت دارا بودن ویزای قبلی اسپانیا یا ویزای شینگن یک سری فتوکپی از ویزای فوق

۵- یک سری فتوکپی از دعوتنامه یا مدارک مورد نیاز برای تقاضای ویزا به شرح ذیل:

۱- ویزا برای دیدار اقوام

اصل و دو سری کپی از دعوتنامه رسمی محضری- فتوکپی کارت اقامت معتبر و یا ID Card شخص دعوت کننده، ترجمه شناسنامه‌ها به زبان انگلیسی یا اسپانیایی به طریقی که نسبت فامیلی شخص دعوت کننده و دعوت شونده کاملاً اثبات گردد (اصل ترجمه و کپی آن)

۲- ویزای تجاری

- اصل کپی دعوتنامه تجاری از شرکت‌های اسپانیایی، ترجمه رسمی مدارک شرکت ایرانی شخص متقاضی (ترجمه روزنامه رسمی شرکت، فتوکپی کارت بازرگانی)، ارایه معرفینامه از دفاتر بازرگانی اسپانیا در تهران در مورد اشخاصی که برای بار اول تقاضای ویزا می نمایند الزامی است، فتوکپی ویزای قبلی اسپانیا یا شینگن در صورت موجود.

۳- ویزای پزشکی

- ترجمه رسمی و دو سری کپی از ترجمه مجوز شورای عالی پزشکی ایران جهت اعزام به خارج، ارایه برگ تعیین وقت از بیمارستان یا کلینیک پزشکی در اسپانیا و فتوکپی آن، همراه فرد بیمار یک تن از اقوام درجه یک (پدر، مادر، فرزند، خواهر، برادر و همسر) می توانند تقاضای ویزا نمایند.

۵- ویزای اقامت

با توجه به ویژگی‌های خاص این ویزا متقاضی می باید ضمن ارسال نامه ای به کنسولگری مبنی بر ذکر دلایل تقاضای ویزای اقامت فتوکپی مدارکی را که به نظر خود متقاضی برای جواب ویزا مثمر ثمر خواهد بود را نیز ضمیمه نامه فوق نماید. از متقاضیانی که مدارک ارسالی شان برای گرفتن ویزای اقامت کافی و مناسب به نظر می رسد به وسیله تلفن برای مصاحبه با مسول قسمت ویزا دعوت به عمل خواهد آمد.

۶- ویزای دانشجویی

اصل و کپی پذیرش تحصیلی از دانشگاه ها و یا مدارس عالی اسپانیا، اصل و کپی گواهی رسمی محضری از طرف یک فرد اسپانیایی یا ایرانی مقیم اسپانیا مبنی بر تقبل کلیه هزینه های شخص میقاضی در طول مدت اقامت در اسپانیا، ارایه گواهی حساب بانکی شخص متقاضی در اسپانیا در صورت موجود.

۷- ویزای سایر موارد

۱- صاحبان ملک در اسپانیا (محل تجاری، مسکونی و غیره)، ۲ سری فتوکپی از سند مالکیت ملک مورد نظر، ۳ سری فتوکپی از آخرین قبض پرداختی آب یا برق یا تلفن یا مالیات برای اثبات مالکیت ملک در زمان تقاضای ویزا از طرف شخص متقاضی

۲- دارندگان حساب بانکی در اسپانیا، ۲ سری فتوکپی از آخرین صورتحساب بانکی حساب مورد نظر با قید موجودی شخص دارنده حساب (تاریخ صورتحساب فوق می باید کمتر از ۲ ماه در هنگام تقاضای ویزا باشد) بعد از تکمیل نمودن تمام مدارک لازم آنرا به وسیله پست به آدرس ذیل ارسال نمایند:

سفارت اسپانیا- قسمت ویزا، صندوق پستی شماره ۱۵۸۷۵/۴۹۳۱ تهران- ایران

اسلوانیا

متقاضیان سفر به اسلوانیا باید مستقیماً به سفارت مراجعه کنند. نشانی: خیابان خالد اسلامبولی، کوچه هفتم، پلاک ۱۰ تلفن: ۸۷۱۶۸۷۳

امارات متحده عربی

انواع روادید: روادید تنها برای کسانی که گذرنامه سیاسی دارند در تهران صادر می شود، در این موارد ارایه یادداشت از سفارت متبوع و یا وزارت امور خارجه (در صورت ایرانی بودن) الزامی است. در مورد گذرنامه های عادی، متقاضی باید کپی گذرنامه خود را برای شخص مقیمی در امارت فرستاده، سپس روادید صادر شده در امارات برای او ارسال شود. همچنین مسافران تورها باید از طریق آژانس های هواپیمایی اقدام کنند.

شنبه تا چهارشنبه ۹ تا ۱۳

نشانی: خیابان وحید دستگردی (ظفر) شماره ۲۵۵

تلفن: ۴-۸۷۸۱۳۳۳ فاکس: ۸۷۸۹۰۸۴

اندونزی

عادی- توریستی: دعوتنامه معتبر به تایید وزارت امور خارجه یا وزارت کشور اندونزی، از طرف اقوام نزدیک برای متقاضی فرستاده شده باشد. چهار قطعه عکس، فتوکپی گذرنامه، بلیت دو سره، کپی از صفحات مشخصات صاحب گذرنامه، هزینه صدور ویزا ۲۷۰۰۰ تومان.

بازرگانی: دعوتنامه از طرف شرکت اندونزیایی یکشنبه تا پنج شنبه ساعت ۸ تا ۱۲ نشانی: خیابان قائم مقام فراهانی، شماره ۲۱۰ تلفن: ۸۷۱۶۸۶۵-۸۷۱۷۳۵۱ فاکس: ۸۷۱۸۸۳۲

انگلستان

پزشکی: دعوتنامه از دکتر یا بیمارستان انگلیسی شامل وقت دکتر، نوع بیماری، طول درمان، هزینه درمان و پرونده کامل پزشکی

تجاری: دعوتنامه از شرکت مربوطه در انگلستان

دیدار: دعوتنامه از اقوام درجه یک

روادید هنگ کنگ: دعوتنامه از شرکت یا اقوام از هنگ کنگ

صدور روادید پس از گذشت ۱۴ روز کاری خواهد بود. تحویل مدارک با تعیین وقت قبلی توسط تلفن های: ۶۷۵۰۱۱-۹ و ۶۴۵۷۰۳۱ فاکس: ۶۷۰۷۳۰

مدارک لازم جهت درخواست روادید:

دعوتنامه معتبر، فرم تکمیل شده درخواست روادید، دو قطعه عکس، اصل پاسپورت جدید با حداقل شش ماه اعتبار، پاسپورت قدیمی، بلیت رفت و برگشت، مبلغ ۱۸۵۰۰۰ ریال برای هر نفر (روادیدی یک بار ورود)، برای افراد زیر ۲۵ سال و با پاسپورت جداگانه نیمی از این مبلغ پرداخت شود، مبلغ ۱۰۵۰۰۰ برای هر روادید هنگ کنگ به اضافه ۵۵۰۰۰ هزینه تلکس آن.

نشانی: خیابان نوفل لوشاتو، خیابان بابی ساندز، تلکس: ۲۱۲۴۹۳ a/b 212493 PROD IR

ایتالیا

روادید عادی جهت والدین فرزندان مقیم ایتالیا: ۱- فرم درخواست روادید به زبان لاتین با ذکر تاریخ امضاء و شماره تلفن و دو قطعه عکس، ۲- گذرنامه با حداقل دو ماه اعتبار پس از پایان اعتبار روادید ۳- فتوکپی اجازه خروج، همراه با ترجمه رسمی ایتالیایی آن ۴- فتوکپی بلیت هواپیما با قید تاریخ رفت و برگشت ۵- دعوتنامه از

طرف فرد مقیم ۶- فتوکپی شناسنامه پدر و مادر و ترجمه رسمی آن ۷- اصل گواهی صادره از اداره پلیس محل اقامت دعوت کننده و فتوکپی آن، دال بر توانایی به عهده گرفتن مخارج مربوط به مسکن، توانایی مالی و بازگشت به کشور مبدا ۸- فتوکپی اجازه اقامت معتبر دانشجوی ایرانی دعوت کننده ۹- تحویل مدارک: یکشنبه- پنج شنبه ۹ تا ۱۲/۵ دوشنبه ۹ تا ۱۱ - ۱۰- روادید ۲۰ روز پس از تاریخ ارایه تقاضای کامل صادر خواهد شد (در صورت موافقت)

روادید عالی جهت معالجه پزشکی: موارد ۱،۲،۳،۴،۹،۱۰ فوق الذکر، به علاوه تایید به وزارت بهداشت و مدرک بیمارستانی با پزشکی دال بر تعهد پذیرش یا بستری شدن روادید عادی جهت شرکت در کنگره های پزشکی در ایتالیا: موارد ۱،۲،۳، ۴ و ۱۰ به علاوه کارت عضویت در نظام پزشکی، معرفی نامه و تقاضای روادید از طرف بیمارستان یا نهاد مربوطه، دعوتنامه از طرف موسسه برگزار کننده و تحویل مدارک: یکشنبه- پنج شنبه ۹ تا ۱۲ روادید عادی جهت وعده ملاقات با دفاتر کنسولگری ایلات متحده در ایتالیا: موارد ۱،۲،۳،۴ و ۱۰ به علاوه دعوتنامه ای از یکی از دفاتر کنسولگری امریکا در ایتالیا دال بر قرار ملاقات مصاحبه با شماره پروتکل، مهر و امضاء ،

تحویل مدارک: یکشنبه- پنج شنبه ۹ تا ۱۲/۵ روادید بازرگانی: موارد ۱،۲،۳،۴ و ۱۰ به علاوه فتوکپی مدرک بانکی اظهارنامه ارزی یا کارت اعتبار و ترجمه رسمی آن، فتوکپی روادید کشورهای معتبر، معرفی نامه از طرف شرکت ایرانی (تایپ شده بر روی سربرگ شرکت و با مهر و امضا)، تلکس دعوتنامه از طرف شرکت ایتالیایی، ترجمه رسمی ایتالیایی آگهی ثبت شرکت در روزنامه رسمی به اضافه فتوکپی آگهی به زبان فارسی برای صاحبان شرکت و یا اعضای هیئت مدیره، اصل برگ پرداخت شناسنامه آخر بیمه های اجتماعی از طرف شرکت ایرانی و فتوکپی آن برای کادر تحت پوشش شرکت، اصل و فتوکپی مدرک بازرگانی (پروفرم- قرارداد) نشاندهنده معامله با شرکت ایتالیایی مربوطه، تحویل مدارک: یکشنبه ۹ تا ۱۲/۵ دوشنبه و سه شنبه ۹ تا ۱۱

روادید ترانزیت: مواد ۱ و ۲ به علاوه فتوکپی بلیت با قید تاریخ ورود و خروج از ایتالیا، فتوکپی روادید کشور

مقصد، فتوکپی اجازه خروج و مدرک ارزی دال بر دارا بودن میزان ارز کافی برای تمام مدت اقامت و ترجمه رسمی آن، تحویل مدارک: یکشنبه تا پنج شنبه، و پذیرش درخواست روادید از شرکتهای حمل و نقل: دوشنبه، سه شنبه، چهارشنبه و پنج شنبه ساعت ۸/۵ صبح، روادید ۷ روز پس از ارایه تقاضا صادر می شود.

روادیدی تردد فرودگاهی: برای افرادی که جهت عزیمت به کشور ثالث باید در یکی از فرودگاههای ایتالیا حتی برای چند ساعت توافق کنند ضروری است. افرادی که دارای اجازه اقامت معتبر از یکی از کشورهای عضو اتحادیه اروپا (UE) و یا اعضای اقتصادی اروپا (SEE) و نیز دارندگان اجازه اقامت ایلات متحده امریکا و کانادا از قانون فوق مستثنی هستند. گیشه مورد دانشجویی و تایید مدارک: دوشنبه ۱۱ تا ۱۲ نشانی: خیابان نوفل لوشاتو، شماره ۸۱

تلفن: ۶۷۲۳۳۳-۶۷۲۴۰۹ یکشنبه تا پنج شنبه ۹ تا ۱۲، دوشنبه از ۹ تا ۱۱ تلکس: ITCO IR ۲۱۴۱۵۰

ایرلند

برای تقاضای روادید: دعوتنامه از فرد مقیم- سه قطعه عکس، فرم سفارت، مبلغ ۱۷۰۰۰ تومان، دعوت کننده باید مسیولیت تامین مخارج متقاضی را در طول اقامتش در ایرلند قبول و تضمین کند که متقاضی بعد از پایان دوره روادید کشور ایرلند را ترک خواهد کرد. اعتبار پاسپورت حداقل یک سال باید باشد. از هنگام تحویل مدارک کامل ۶ هفته از طریق فاکس و دو ماه و نیم از طریق پست عادی طول می کشد که جواب دریافت دارد:

بازرگانی: دعوتنامه از طرف شرکت ایرلندی، سه قطعه عکس، مبلغ ۱۷۰۰۰۰ تومان، معرفی نامه از شرکت ایرانی.

تحصیلی: گواهی پذیرش و ثبت نام در دانشگاه ایرلندی ۲ نسخه، ارایه هر نوع مدارک دال بر پرداخت هزینه ثبت نام در ترم اول دانشگاه ۲ نسخه، ارایه مدارک دال بر تامین مالی ترجیحاً "حساب بانکی قابل برداشت در یکی از بانکهای ایرلند یا هر بانکی که در کشور ایرلند شعبه داشته باشد، مبلغ ۱۷۰۰۰۰ تومان، یکشنبه تا پنج شنبه ۹ تا ۱۴ -- نشانی: میرداماد - رازان شمالی شماره ۱۰

تلفن: ۲۲۲۲۷۳۱، ۲۲۲۲۷۳۱، ۲۲۲۷۶۷۲ فاکس: ۲۲۲۲۷۳۱

تلکس: IREL IR ۲۱۳۸۶۵

برزیل

عادی- توریستی: ۲ نسخه فرم سفارت، ۳ قطعه عکس، گذرنامه معتبر با حداقل ۶ ماه اعتبار، ترجمه رسمی گواهی اشتغال به کار در ایران به زبان انگلیسی. در صورت مثبت بودن جواب، عملکرد حساب بانکی شش ماه گذشته فتوکپی صفحات مهر شده پاسپورت، مبلغ ۱۵۰۰۰ تومان هزینه تلکس، درخواست روادید توسط تلکس فرستاده و طی یک ماه پاسخ داده می شود. در صورت مثبت بودن جواب ارایه بلیت رفت و برگشت و ۱۲۰۰۰ تومان هزینه روادید مورد نیاز است.

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت برزیلی باید مستقیماً به شماره فاکس یا تلکس سفارت فرستاده شود. ۲ نسخه فرم سفارت، ۳ قطعه عکس و بقیه مدارک مانند توریستی ۳۶۰۰۰ تومان هزینه روادید یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹ تا ۱۴ میدان ونک، خیابان ونک، شماره ۵۸

تلفن: ۸۰۳۳۴۹۸ - ۸۰۳۹۶۵۹ - ۸۰۳۵۱۷۵ - ۸۰۳۹۴۷۶

فاکس: ۸۸۸۳۳۴۸

تلکس: IR BRAS ۲۱۲۳۹۲

برونبی

توریستی: دعوتنامه، مصاحبه، پرکردن فرم سفارت، فتوکپی پاسپورت، بلیت رفت و برگشت، دو قطعه عکس و ۱۵ دلار برونبی - نشانی: بزرگراه آفریقا، خیابان ظفر، شماره ۳۱۸ تلفن: ۸۷۸۱۹۷۹ فاکس: ۸۷۸۰۷۹۳

بلژیک

عادی- توریستی: دعوتنامه، فتوکپی کارت اقامت دعوت کننده، ورقه مالیاتی یا فیش حقوق دعوت کننده، سه قطعه عکس، فرم سفارت، بلیت رفت و برگشت، یک ماهه ۱۰۸۰۰ تومان و برای سفر دو ماهه ۹۹۰۰ تومان، یک ساله ۱۶۵۰۰ تومان

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت بلژیکی با ذکر علت و مدت سفر، یکشنبه، دوشنبه و سه شنبه از ۹ تا ۱۳ نشانی: الهیه، خیابان فرشته، خیابان شبیدیز، کوچه بابک، شماره ۳

تلفن: ۲۰۰۹۱۴۷ و ۲۰۰۹۱۴۷

فاکس: ۲۰۰۹۱۴۵ تلکس: AMBE IR ۲۱۲۴۴۶

بلغارستان

عادی- توریستی: دعوتنامه رسمی، فرم سفارت، یک قطعه عکس، گذرنامه معتبر

بازرگانی: دعوتنامه رسمی تجاری، یک قطعه عکس، گذرنامه معتبر

تحصیلی: پذیرش از دانشگاه بلغارستان از طریق سفارت، ترجمه مدارک و معدل دیپلم بالای ۱۵ تقاضا می بایست از اول فروردین تا ۱۹ تیر ماه به سفارت تسلیم شوند.

ترانزیت: گذرنامه معتبر، روادید مقصد، یک قطعه عکس، هزینه روادید یکسره برای ۳۰ ساعت ۱۶۰۰۰ ریال و برای دوسره ۱۸۰۰۰ ریال می باشد. رانندگان می توانند با هزینه ۶۵۰۰۰ ریال روادید مکرر دریافت کنند. یکشنبه تا پنجشنبه از ۹ تا ۱۲ نشانی: خیابان شهید عباسپور (توانیر)، نظامی گنجوی شماره ۸۲

تلفن: ۸۷۷۵۰۳۷-۸۷۷۵۶۶۲ فاکس: ۸۷۷۹۶۸۰

بنگلادش

به جز مقامات دولتی روادید داده نمی شود.

تحصیلی: فرم پذیرش از دانشگاه داکا

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت معتبر بازرگانی در بنگلادش- مصاحبه با متقاضی روادید، قیمت روادید ۱۷۴۳۰ تومان، فرم سفارت، دو قطعه عکس شنبه تا چهارشنبه از ۸ تا ۱۵ خیابان گاندی-خیابان پنجم-شماره ۱۴ تلفن: ۸۷۷۲۹۷۹ و ۸۰ فاکس: ۸۷۷۸۳۹۵ تلکس: DOOT IR ۲۱۲۳۰۳

بورکینافاسو

انواع روادید: ۲ قطعه عکس، گذرنامه معتبر، هزینه صدور روادید ۴۵۰۰۰ ریال، اعتبار استفاده از روادید حداکثر برای ۱۵ روز تا یک ماه - یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹ تا ۱۴ بزرگراه افریقا-تابان غربی-پلاک ۲۵ تلفن: ۸۷۸۵۲۹۵ فاکس: ۲۲۲۴۷۷۲ - تلکس: ABFT IR ۲۱۶۷۹۲

پاکستان

عادی- توریستی: فتوکپی گذرنامه، شناسنامه، یک قطعه عکس، داشتن بلیت هواپیما به پاکستان و مبلغ ۷۰۰۰ هزار تومان.

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت معتبر. تحصیلی: فقط با داشتن بورسیه با تایید وزارت امور خارجه ساعت کار بخش روادید شنبه تا سه شنبه ساعت ۹ تا ۱۱ خیابان

دکتر فاطمی، جمالزاده شمالی، نبش اعتماد زاده،
شماره ۱ تلفن: ۴ و ۹۳۴۳۳۲ فاکس: ۹۳۵۱۵۴

پرتغال

عادی- توریستی: دعوتنامه رسمی و یا آدرس کامل
معرف معتبر در پرتغال، فرم سفارت، ۲ قطعه عکس،
گواهی اشتغال به کار، فتوکپی شناسنامه، فتوکپی
گذرنامه، روادید بین ۱۵ تا ۲۰ روز با دستور وزارت امور
خارجہ صادر می شود. فتوکپی از صفحات روادید قبلی
گذرنامه گرفتن وقت قبلی الزامی است.

بازرگانی: دعوتنامه رسمی از شرکت پرتغالی و مدارک
توریستی دوشنبه و چهارشنبه از ۱۰ تا ۱۲ خیابان
شهید عباسپور (توانیر)، نظامی گنجوی شماره
۳۰ تلفن: ۸۸۸۰۵۷، ۸۷۷۱۳۸۹۰ فاکس: ۸۷۷۷۸۳۴

تایلند

عادی- توریستی: اصل پاسپورت و اصل بلیت، گذرنامه
با حداقل ۶ ماه اعتبار، فتوکپی از صفحات ۲ تا ۱۲
پاسپورت، ۲ قطعه عکس، فتوکپی بلیت رفت و
برگشت. مدت اعتبار روادید ۳ ماه از تاریخ صدور و مدت
اقامت در تایلند ۲ ماه است. مدت اعتبار روادید ۳ ماه از
تاریخ صدور و مدت اقامت در تایلند ۲ ماه است.

بازرگانی: رجوع به شرایط توریستی: سه برگ فرم
روادید زمان مراجعه تا صدور روادید ۳ روز است. یکشنبه
تا پنج شنبه از ساعت ۹ تا ۱۱/۳۰ خیابان بهارستان،
روبروی بیمارستان طرفه، کوچه باشگاه شماره ۲
تلفن: ۷۵۳۱۴۳۳-۷۵۳۷۷۰۸ فاکس: ۷۵۳۲۰۲۲

ترکمنستان

عادی- توریستی: دعوتنامه با تایید وزارت امور خارجه
ترکمنستان، ۲ قطعه عکس، فرم سفارت، ۳ دلار برای
یکماهه و ۶۰ دلار برای دو ماهه
بازرگانی: رجوع به شرایط توریستی

ترانزیت: ۲ قطعه عکس- برای ۶ ماه مبلغ ۲۴۰ دلار-
روزهای مراجعه برای رانندگان یکشنبه و سه شنبه از
ساعت ۹ تا ۱۱ و برای کسانی که دعوت نامه از
ترکمنستان دارند روزهای شنبه، دوشنبه و چهارشنبه
از ساعت ۹ تا ۱۱ پاسداران، گلستان پنجم، شماره ۳۹
تلفن: ۲۵۴۲۱۷۸ فاکس: ۲۵۸۰۴۳۲

ترکیه

مجوز موقت ورود برای ایرانیان در فرودگاه صادر
می شود که اعتبار آن ۳ ماه است. برای تجدید روادید

متقاضیان باید هر ۳ ماه یکبار از ترکیه خارج و در موقع
ورود مجدداً روادیدی ۳ ماهه دریافت کنند.

تحصیلی: در ماه های فوریه و مارس دانشجویان باید
برای درخواست روادید تحصیلی به سفارت ترکیه در
تهران مراجعه کنند تا بتوانند در کنکور ماه ژوئن که در
ترکیه برگزار می شود، شرکت کنند. مبلغ شرکت در
کنکور ۱۰۰ دلار است. یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹
تا ۱۳ فروسی روبروی بانک ملی- پلاک ۳۱۴
تلفن: ۳۱۱۵۲۹۹ فاکس: ۳۱۱۷۹۲۸

جمهوری اسلواک

روادید ورود و بازگشت و ترانزیت یکسره ۵۶/۵۰۰ ریال -
روادید ترانزیت دو سره ۸۴/۷۰۰ ریال - روادید ترانزیت ۳
ماهه مکرر ۱۳۱/۷۰۰ ریال - روادید ترانزیت ۶ ماهه
مکرر ۲۳۵/۱۰۰ ریال - روادید ترانزیت یکساله مکرر
۳۲۹/۱۰۰ ریال

تبصره ۱، فرم درخواست، جهت ثبت ورود خارجیان به
جمهوری اسلواک مورد استفاده قرار می گیرد، لذا فرم
درخواست تایید شده به عنوان بخشی از روادید
جمهوری اسلواک محسوب می گردد.
دیگر مدارک مورد نیاز عبارتند از:

الف) روادید توریستی و بازدید، شخصی، بازرگانی،
نمایشگاه بین المللی، سمینار و غیره.
شماره رسید (تایید کتبی مبنی بر رزرو هتل و پرداخت
هزینه آن، از آژانس مسافرتی یا توریستی مربوطه، یا
دعوتنامه رسمی که مورد تایید و ممهور به مهر اداره
پلیس منطقه مربوطه در جمهوری اسلواک قرار گرفته و
از طرف شریک، اقوام، شرکت یا برگزار کننده برنامه
مورد نظر، از جمهوری اسلواک ارسال گردد.
بلیط رفت و برگشت معتبر و تایید شده (ok شده)
هوایی یا زمینی.

متقاضیان می بایست مبلغ ۱۵۰۰ دلار آمریکا به ازای
هر فرم بزرگسال و مبلغ ۷۵۰ دلار آمریکا به ازای هر بچه
زیر ۱۸ سال به عنوان ودیعه، ضمانت پرداخت نمایند.

ب) روادید ترانزیت

روادید کشور مقصد همچنین روادید ترانزیت تمام
کشورهای واقع بین جمهوری اسلواک و کشور مقصد.
معرفی نامه رسمی به زبان انگلیسی از مدیریت
شرکت با نمایندگی حمل و نقل بین المللی مربوطه که

در مورد رانندگان شرکتهای حمل و نقل بین المللی می بایست شامل اطلاعات ذیل باشد.

مشخصات کامل راننده، شماره گذرنامه و شماره ترانزیت خودرو، نوع روادید ترانزیت مورد درخواست (یکسره، دوسره، مکرر ۳ ماهه، مکرر ۶ ماهه و مکرر یکساله):

منظور از عبور ترانزیت از خاک جمهوری اسلواک.

در سایر موارد، مانند درخواست ملیتهای خارجی، متقاضیان برای کسب مجوز اقامت کوتاه مدت، بلند مدت و دایمی (دانشجویی، کار، بازرگانی، و غیره) در جمهوری اسلواک، درخواستهای مربوطه را باید از طریق سفارت جمهوری اسلواک در تهران به نشانی بزرگراه آفریقا، خیابان بابک مرکزی، شماره ۲۴، تلفن: ۸۷۹۱۰۵۸ و یا فاکس: ۸۷۹۱۰۵۷ ارائه کنند. این قانون از تاریخ ۱ ژوئیه ۱۹۹۵ به اجرا گذاشته شده است.

تلکس: TPBE IR ۰۲۱۴۹۸۳ یکشنبه تا پنجشنبه ۸ تا ۱۴

چین

عادی- توریستی: شرکت در تورهای مسافرتی، داشتن دعوتنامه رسمی، گذرنامه معتبر تا حداقل ۶ ماه، فرم سفارت، یک عکس، بلیت رفت و برگشت، تقاضای روادید حداقل یک هفته قبل از مسافرت به سفارت ارائه شود بین هر دو سفر ۶ ماه فاصله باشد.

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت چینی به سفارت تلکس یا فکس شود. مدارک دال بر سابقه همکاری با چین، بلیت رفت و برگشت، مدارک توریستی تحصیلی: پذیرش از دانشگاه چین- برای اطلاعات بیشتر از دانشگاهها به بخش فرهنگی سفارت مراجعه فرمایید. شماره دفتر فرهنگی ۴۱-۲۲۹۱۲۴۰ ترانزیت: روادید یا دعوتنامه از کشور مقصد و یا داشتن یادداشت دولتی هزینه صدور روادید یک هفته ای ۴۰/۰۰۰ ریال و یک روزه ۱۵۰/۰۰۰

دانمارک

عادی- توریستی: فقط به بستگان درجه اول افراد مقیم دانمارک، با ارائه اصل شناسنامه و گذرنامه با یک سال اعتبار، فرم و نوبت دریافت کنند. در روز مصاحبه مدارک زیر ارائه شود: گذرنامه، اصل شناسنامه، سند ازدواج، گواهی اشتغال به کار، فرمهای سفارت، فتوکپی کارت اقامت و شماره پرسنلی، تلفن یا آدرس خویشاوند در

دانمارک، پاکت تمبر شده با آدرس متقاضی، مبلغ ۷۵۰۰ تومان که فرم ها و گواهی اشتغال به کار استرداد نمی شوند.

بازرگانی: تلکس دعوت از شرکت دانمارکی به سفارت، فرم سفارت، ارائه کارت بازرگانی و اعلامیه روزنامه رسمی برای متقاضیان جدید مدارک دال بر سابقه همکاری با شرکت دانمارکی و مبلغ ۷۵۰۰ تومان.

ترانزیت: مسافرینی که عازم اروپای شمالی از طریق دانمارک هستند، نیاز به اخذ روادیدی ترانزیت فرودگاهی و یا روادیدی عادی می باشند.

مراجعه: دوشنبه تا پنجشنبه از ۹ تا ۱۲ نشانی: الهیه،

خیابان دشتی، پلاک ۱۸

تلفن: ۲۰۳۰۰۰۹-۲۶۱۳۶۳-۲۶۷۰۲۰ فاکس: ۲۰۳۰۰۰۷

تلکس: AMBA IR ۲۱۲۷۸۴

روسیه

عادی- توریستی: دعوتنامه، ۳ قطعه عکس، فرم سفارت، هنگام صدور روادیدی توریستی مسکو کارت اقامت در هتل توسط کنسولگری صادر می شود که مسافر ملزم به ارائه آن همراه با روادید معتبر در فرودگاه مسکو خواهد بود.

ترانزیت: مسافرتی که از طریق مسکو عازم یکی از جمهوری های تازه استقلال یافته هستند باید قبلاً" در میدا روادیدی ترانزیت را اخذ کرده باشند، زیرا در فرودگاه مسکو برای این مسافران روادید ترانزیت، صادر نمی شود و مسافر برگشت داده می شود، هزینه روادید یک ماهه ۵۰ هزار تومان، یک ساله ۸۵ هزار تومان، روادید ترانزیت ۶۰ هزار تومان، ترانزیت عبوری ۵۰ هزار تومان یک ماهه، ۸۵ هزار تومان یکساله

یکشنبه، دوشنبه، سه شنبه و پنجشنبه از ساعت ۹ تا

۱۲ خیابان نوفل لوشاتو، شماره ۲۸

تلفن: ۶۷۱۱۶۱-۶۷۱۶۷۰۶ فاکس: ۶۷۱۶۵۲

ژاپن

دعوتنامه از طرف ژاپن، ضمانت نامه از طرف اتباع ژاپنی (در این ضمانت نامه، ضامن باید متعهد شود موارد زیر را به انجام می رساند: رعایت مقررات و قوانین ژاپن، تحمل هزینه های لازم از قبیل هزینه اقامت و بازگشت متقاضی به میهن خویش، بازگشت متقاضی به میهن خود طبق برنامه ای باشد که از قبل مشخص شده است، متقاضی حق اشتغال به کار ندارد) تاریخ صدور

ماه است یکشنبه تا پنجشنبه از ۹ تا ۱۲ خیابان افریقا،
خیابان آرش شماره ۶
تلفن: ۲۰۵۱۴۷۷-۲۰۵۳۹۰ فاکس: ۲۰۵۲۶۸۸

سوئیس

مقررات کلی جهت کلیه درخواست کنندگان
گذرنامه، باید شش ماه پس از پایان مدت اقامت مورد
نظر در سوئیس معتبر باشد. اجازه خروج معتبر از ایران.
فتوکپی از صفحات ۲ تا ۹ پاسپورت و از صفحات
روادیدهای معتبر، بلیط رفت و برگشت معتبر و تایید
شده. اصل شناسنامه و فتوکپی آن، پاسپورت معتبر
همسر، یک قطعه عکس جدید به اندازه عکس گذرنامه
از هر متقاضی، فرم تکمیل شده با ماشین تحریر یا
حروف بزرگ،

در صورتی که مقصد نهایی کشور سوئیس نمی باشد،
داشتن روادید معتبر و بلیط هوایی تایید شده برای
کشور مقصد. در صورت لزوم سفارت مختار است تا هر
گونه مدارک دیگری را از متقاضی روادید مطالبه نماید.
بازرگانی: تلکس یا فاکس دعوتنامه مستقیم خطاب به
سفارت سوئیس در تهران توسط موسسه دعوت کننده،
نام، شماره گذرنامه، تاریخ تولد، آدرس دقیق و مدت
اقامت فرد یا افراد دعوت شده، با قید و ضمانت مخارج
احتمالی و بازگشت به ایران، مدرک یا مدارکی مبین
رابطه بازرگانی بین متقاضی و شرکت مربوطه
سوئیسی باید هنگام مصاحبه روادید ارائه گردد.
خواهشمند است توجه فرمایید که هیچگونه دعوتنامه
أی از تلکس عمومی یا کابین فاکس عمومی ارسال
شده باشد مورد قبول نمی باشد.

دیدار خویشاوندان: روادید تنها برای اعضای خانواده که
قصد دیدار خویشان نزدیک خود (مادر، پدر، فرزندان،
مادر بزرگ، پدر بزرگ) در سوئیس را دارند صادر
می گردد. دعوت کننده در سوئیس باید فرم تعهد نامه
ای را تکمیل کند که این فرم را می توانند از پلیس شهر
مربوطه در سوئیس دریافت دارند فرم مذکور باید توسط
دفتر پلیس اتباع بیگانه کانتون مربوطه امضا و مهر شده
و توسط دفتر پلیس اتباع فدرال بیگانه در برن به این
سفارت ارسال گردد.

معالجه پزشکی در سوئیس: تایید به کسی توسط
بیمارستان یا پزشک در سوئیس مبین اینکه در تاریخ
معینی در انتظار بیمار برای معالجه هستند. در این تایید

مدارک فوق نباید از سه ماه گذشته باشد. اگر در
دوازده ماه گذشته از ژاپن خارج شده اید صلاحیت
درخواست روادید را ندارید.

زمان تحویل فرم درخواست روادید ۹/۳۰ تا ۱۱/۳۰
روزهای یکشنبه تا پنجشنبه است (به استثنای
تعطیلات رسمی)، همراه با تحویل فرم درخواست اصل
مدارک و رونوشت آنها به انضمام دو قطعه عکس به
سفارت ارائه شود. پس از بررسی اصل مدارک به
متقاضی عودت خواهد شد. دعوتنامه از یک شرکت
ژاپنی، یک نامه ماموریت از طرف شرکت یا سازمانی
که متقاضی به آن تعلق دارد، مدارک تجاری مبنی بر
اثبات معاملات تجاری بین دو شرکت ایرانی و ژاپنی،
تایید به بلیط رفت و برگشت، در موقع لزوم متقاضی
باید مدارکی چون: معرفی نامه از طرف اتاق بازرگانی،
یک نسخه گواهی ثبت شرکت، ترازنامه شرکت و غیره
به سفارت ارائه نماید، برای متقاضیان تجارت کوتاه مدت
Short Term Business روادید دیدار موقت صادر خواهد
شد. با روادید دیدار موقت به هیچ وجه اجازه کار ندارید.
بازرگانی: اخذ گواهی صلاحیت Certificate of
Eligibility از طرف اداره مهاجرت به وسیله کارفرما در
ژاپن، پس از اخذ گواهی صلاحیت، کارفرما باید آن را برای
متقاضی روادید کار در ایران ارسال کند، پس از دریافت
گواهی صلاحیت در ژاپن متقاضی می تواند جهت اخذ
روادید کار به سفارت ژاپن در تهران مراجعه نماید.
یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹ تا ۱۱ خیابان احمد
قصیر (بخارست)، نبش کوی ۵

اجازه کار: اخذ گواهی صلاحیت از اداره مهاجرت، ژاپن
به وسیله کارفرما در ژاپن، متقاضی می بایست با این
گواهی به سفارت مراجعه کند. تلفن: ۲-۸۷۱۷۹۲۳
فاکس: ۸۸۶۲۵۱۵ صندوق پستی: ۸۱۴-۱۱۳۶۵
تلکس: ۲۱۲۷۵۷ TAIS IR نشانی: بخارست، نبش
خیابان ۵

سری لانکا

انواع روادید: توریستی و تجاری گذرنامه معتبر، بلیط
رفت و برگشت، فرم سفارت، ۲ قطعه عکس، فتوکپی
پاسپورت، معرفی نامه از محل کار داشتن حداقل ۵۰
دلار برای هر روز اقامت، بازرگانان با معرفی یک میزبان
در سری لانکا، هزینه صدور روادید ۱۰۷۰ تومان است.
مدت صدور روادید از ۱ روز تا ۱ هفته است. اعتبار آن ۳

به نام بیمار، و این که چرا در سوییس باید معالجه انجام شود باید ذکر گردد. بیمارستان یا پزشک خطاب به سفارت تایید نماید که مخارج برآورد شده به نحو مطمینی تامین شده است در صورت نیاز به همراهنام همراه باید در تایید نامه ذکر شود.

یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۸ تا ۱۱ خیابان الهیه، خیابان بوستان، خیابان یاسمن، شماره ۱۲/۱
تلفن: ۲۶۸۲۲۶-۷ حافظ منافع ایلات متحده
امریکانشانی: خیابان خالد اسلامبولی، خیابان ۱۷
شماره ۵
تلفن: ۸۷۸۲۹۶۴-۸۷۹۲۳۶۴-۸۷۹۲۳۶۴ صندوق پستی: ۴۶۸۳-
۱۹۳۹۵ ساعت تماس ۷ تا ۱۱

عراق

خیابان دکتر شریعتی- پل رومی- کوچه کریمیان شماره
۱۷ تلفن: ۲۲۱۰۶۷۲

عربستان

روادید صادر نمی شود.

عمان

توریستی: روادید از طرف اداره هجرت در عمان و بنا به درخواست دعوت کننده صادر می شود.

بازرگانی: تایید به از اتاق بازرگانی و یا وزارت بازرگانی و یا دعوتنامه از یک شرکت عمانی-۲ قطعه عکس، گذرنامه معتبر، هزینه روادید ۱۰۵۰۰ تومان، روادید تا ۳ هفته پس از صدور و برای یک ماه اعتبار دارد شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۸/۳۰ تا ۱۴/۳۰ هزینه صدور روادید ۲۳۴۵۰ ریال خیابان افریقا، کوچه تندیس، شماره ۱۲، تلفن: ۲۰۵۷۶۴۱-۲، ۲۰۵۶۸۳۱-۲

فرانسه

عادی- توریستی: نامه درخواست روادید به انگلیسی یا فرانسه، ۲ قطعه عکس، بیمه حوادث در خارج از کشور، اصل و فتوکپی دعوتنامه، گذرنامه و شناسنامه، در پاکت ۲۳×۱۵ به نشانی متقاضی و تمبر شده، به دفتر سفارت ارسال شود. پس از تکمیل فرم و ارایه به مسول سفارت پس از ۲۰ تا ۲۵ روز پاسخ دریافت می شود، در صورتی که پاسخ دریافت روادید برای ورود به فرانسه مثبت بود، گذرنامه روادید خود را تا ساعت ۱۴ روز بعد عودت خواهد شد. سفارت متقاضی را از وقت ملاقات مطلع خواهد کرد. در روز مصاحبه اصل

گذرنامه ارایه شود. هزینه صدور روادید سه ماهه ۱۱۸۰۰ تومان.

بازرگانی: تلکس دعوت از شرکت فرانسوی شامل مدت اقامت، تقبل هزینه ها و روابط تجاری به وابسته بازرگانی فرانسه وابسته بازرگانی

تلفن: ۲۰۵۵۳۵۵ ، ۱- ۲۰۵۷۳۴۰ خیابان آفریقا، بلوار صبا، شماره ۱۵۰ شماره تلکس: COMFIR ۲۲۴۶۷۴
فاکس وابسته بازرگانی: ۲۰۵۸۶۷۹

تحصیلی: تنها برای بعد از لیسانس- پذیرش از دانشگاه با اعتبار حداقل یک سال-۲ فتوکپی از پذیرش- گواهی داشتن حساب بانکی و یا ارز در گذرنامه معادل ۴۰۰۰۰ فرانک فرانسه و ۲ فتوکپی، ۸ قطعه عکس و ۲ سری فتوکپی گذرنامه، به درخواستهای تلفنی ترتیب اثر داده نخواهد شد. یکشنبه تا پنجشنبه از ۸/۵ تا ۱۲/۵ و ۱۴ تا ۱۵- خیابان نوفل لوشاتو پلاک ۸۵

تلفن: ۸-۶۷۶۰۰۱-۸ فاکس: ۶۷۶۵۴۴ تلکس: AMBF
۲۱۲۳۴۵IR خیابان فلسطین میدان فلسطین، خیابان فلسطین، شماره ۱۴۵، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۳۴۵۵
تلفن: ۶۴۰۲۵۱۳-۶۴۴۴۵۰۱

فنلاند

عادی- توریستی: مدت روادید توریستی از ۱۵ روز تا سه ماه، دعوتنامه از فرد مقیم فنلاند با قبول کلیه هزینه ها، ۲ قطعه عکس، گذرنامه با حداقل ۶ ماه اعتبار، هزینه صدور روادید: ۷۱۰۰ تومان، زمان صدور روادید: یک تا دو ماه پس از تسلیم مدارک که باید توسط خود شخص به شکل حضوری باشد.

بازرگانی: تلکس دعوت از شرکت فنلاندی با تایید به بخش بازرگانی سفارت برای شرکت در سمینارها و کنفرانس ها، دعوتنامه ارایه شود. هزینه صدور روادید ۷۱۰۰ تومان

پزشکی: گواهی از پزشک و مرکز درمانی- اثبات توانایی مالی

تحصیلی: پذیرش از دانشگاه فنلاندی، اثبات داشتن ۶۵۰۰ دلار و یا ۳۰/۰۰۰ مارک فنلاند هزینه برای ۶ ماه، پاسخ به روادید تحصیلی پس از ۴۰ روز - ترانزیت: تنها با داشتن روادید از یکی از کشورهای اسکانندیناوی ۴۸ ساعته یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹ تا ۱۲. نشانی: ولی عصر، پایین تر از میدان ونک، نبش خیابان نیلو.

تلفن: ۸۸۸۹۱۵۱-۸۷۷۴۹۸۵ (روادید داخلی ۲۶) فاکس: ۸۸۸۹۱۰۷

فیلیپین

توریستی: دعوتنامه از فیلیپین، ضمانتنامه محضری شخص دعوت کننده، گواهی اشتغال به کار با جواز کسب سند مالکیت ملک منزل یا اتومبیل، گواهی اعتبار بانکی، رزرو هتل، گذرنامه با حداقل ۶ ماه اعتبار، ۱ قطعه عکس ۶×۴، فرم تکمیل شده درخواست روادید بلیت رفت و برگشت، پرداخت هزینه های مربوط به دریافت روادید (۲۵ دلار). روادید تجاری: نامه درخواست شرکت، مدارک ثبت شرکت، کارت بازرگانی، بلیت رفت و برگشت، دعوتنامه از شرکت فیلیپینی که به تایید وزارت بازرگانی و صنایع فیلیپین رسیده باشد، گذرنامه با حداقل ۶ ماه اعتبار، ۲ قطعه عکس

۶×۴، فرم پر شده مربوط به درخواست روادید، پرداخت هزینه مربوط به صدور روادید. مدت صدور روادید حداکثر یک هفته است. جمعه و شنبه تعطیل بقیه روزها از ساعت ۹ صبح تا ۲/۵۰ بعد از ظهر،

نشانی: خیابان آفریقا- خیابان گل آذین شماره ۲۴
تلفن: ۲۰۵۵۱۳۴ فاکس: ۲۰۵۷۲۶۰

قبرس

قبرس: هنوز ترتیباتی داده نشده است که روادید قبرس در تهران صادر شود و شهروندان ایرانی باید برای گرفتن روادیدی توریستی به فرودگاه لارناکا قبرس مراجعه کنند. نشانی: خیابان فرمانیه-خیابان سعیدی، شماره ۵۵

تلفن: ۲۲۹۹۷۹۵ فاکس: ۲۲۹۹۷۹۴ یکشنبه و چهارشنبه، ۸/۳۰ تا ۱۶/۳۰ پنجشنبه، ۸/۳۰ تا ۱۴/۳۰

قرقیزستان

عادی-توریستی: دعوتنامه از خویشاوندان و یا معرفی نامه معتبر از محل کار متقاضی، گذرنامه معتبر، ۲ قطعه عکس ۵۰۰۰۰ تومان، روادید یک ماهه، تمامی شرایط دیگر همچون روسیه است.

بازرگانی: رجوع به شرایط توریستی خ نوفل لوشاتو کنسولگری روسیه تلفن: ۲۵۸۸۸۴۲

قزاقستان

عادی- توریستی: دعوتنامه از خویشاوندان و یا معرفی نامه معتبر، عکس ۱ قطعه، روادید یک هفته ۲۵ دلار

بازرگانی: رجوع شود به شرایط توریستی: سه شنبه، پنجشنبه از ۱۰/۳۰ تا ۱۲ آدرس: خیابان هدایت، کوچه مسجد، پلاک ۴ تلفن: ۲۵۴۶۴۰۰-۲۵۶۵۳۷۱

کرواسی

مدارک عمومی: فرم سفارت، یک قطعه عکس، گذرنامه معتبر

توریستی: مدت اعتبار روادید یک سال، هزینه دریافت روادید برای دو ماه اقامت ۸۷۰۰ تومان است. مدت انتظار ۵ الی ۶ هفته

بازرگانی: مدارک عمومی علاوه داشتن مجوز از وزارت بازرگانی کرواسی

تحصیلی: برای مقاطع بالاتر از دیپلم مدارک عمومی علاوه مشخصات مرکز آموزشی در کرواسی، اجازه صدور روادید زاگرب صادر می شود.

ترانزیت: اعتبار روادید برای یک سال و حداکثر برای اقامت یک هفته در کرواسی است. یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۸/۵ تا ۱۶ پاسداران، بهستان اول شماره ۲۵

تلفن: ۲۵۸۹۹۳۳-۲۵۸۷۰۳۹ فاکس: ۲۵۴۹۱۹۹

کره جنوبی

تجاری: دعوتنامه رسمی از شرکت معتبر کره ای ممهور به ثبت اسناد کره، یک قطعه عکس ۳×۳، گذرنامه معتبر با بیشتر از ۶ ماه اعتبار مصاحبه، روادید حداکثر برای مدت ۳ ماه صادر می شود. روادید پزشکی، تحصیلی، (در صورت داشتن پذیرش) توریستی و ورزشی داده نمی شود. یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۸/۵۰ تا ۱۲ و ۱۳ الی ۱۶ نشانی: خیابان احمد قصیر، شماره ۳۷ تلفن: ۸۷۵۱۱۲۵

کره شمالی

توریستی: پر کردن فرم مخصوص، ۲ قطعه عکس، گذرنامه، مدت صدور روادید به مدت ۳ تا ۴ هفته. این شرایط در مورد تورهای مسافرتی است. در مورد روادید انفرادی دعوتنامه نیز لازم است. شنبه تا چهارشنبه از ساعت ۹ تا ۱۲ خیابان آفریقا- خیابان ظفر شماره ۳

تلفن: ۸۷۳۳۴۱ فاکس: ۸۷۸۱۴۸۹ تلکس: KEIR IR

۲۲۳۰۱۹ صندوق پستی: ۰۴۷۷۱-۱۱۳۶۵

بازرگانی: با دعوتنامه به قسمت بازرگانی سفارت واقع در خیابان یوسف آباد، کوچه موج، شماره ۸

تلفن: ۸۷۳۳۱۹۴ فاکس: ۸۷۳۳۶۵۷

کلمبیا

بازرگانی: در صورت دعوت از یک شرکت کلمبیایی که اظهار شود که متقاضی برای انجام چه نوع معامله ای عازم کلمبیا است، می توان با سفارت تماس گرفت. توریستی: گذرنامه با اعتبار حداقل ۶ ماه، بلیت رفت و برگشت، دعوتنامه از شخص کلمبیایی یا ایرانی مقیم در کلمبیا.

روادید کاری: در صورت قرارداد کاری با کارفرمای کلمبیایی، متقاضی می تواند با سفارت تماس بگیرد. نشانی: تهران، خیابان دروس، خیابان هدایت، خیابان فریار، شماره ۵ یکشنبه تا پنجشنبه از ۹ تا ۱۴
تلفن: ۲۵۴۱۹۸۱، ۲۵۵۸۹۵۷، فاکس: ۲۵۴۱۹۸۱

کوبا

روادید صادر نمی شود.

کویت

دعوتنامه، گذرنامه با حداقل ۶ ماه اعتبار، انگشت نگاری.

روادید کار: دعوتنامه، آزمایش ایدز و انواع بیماری های واگیردار که جواب آن به تایید وزارت امور خارجه رسیده باشد.

گذرنامه: متقاضیان با در دست داشتن گذرنامه و سایر مدارک به کنسولگری مراجعه کنند. روزهای شنبه تا چهارشنبه ۸ تا ۱۴/۵ بزرگراه آفریقا- بابک بهرامی، پلاک ۳۹
تلفن: ۸۷۸۵۹۹۷-۸ فاکس: ۸۷۸۱۱۸۱

لبنان

عادی- توریستی: ارسال تلکس دعوتنامه به سفارت از سوی اقوام درجه یک در لبنان

بازرگانی: کارت بازرگانی، معرفی نامه و اساسنامه شرکت، روزنامه رسمی، یک قطعه عکس، فتوکپی صفحات ۲ تا ۹ گذرنامه

پزشکی: مدارک معتبر دال بر اینکه برای معالجه عازم لبنان هستند و همین طور پذیرش بیمارستان و هزینه روادید زیر یک ماه ۷۵۰۰ تومان از یک تا سه ماه ۱۰۰۰۰ تومان دوبار سفر ۲۰۰۰۰ تومان

تحصیلی: داشتن پذیرش تحصیلی از یکی از دانشگاه های لبنان، خیابان سپهبد قرنی نرسیده به پل کریم خان، کوچه افشین، پلاک ۳۰ تلفن: ۸۹۸۴۵۱ فاکس: ۸۹۷۳۴۵
AMBA IR ۲۱۳۲۰۱ یکشنبه تا پنجشنبه، ۸/۵ تا ۱۴/۵

لهستان

مدارک لازم برای اقدام روادید: گذرنامه با حداقل یک سال اعتبار، فرم پر شده سفارت (درخواست روادید)، هزینه تلکس پس از گذشت ۱۰ تا ۱۵ روز صورت دریافت جواب مثبت برای روادید، دو قطعه عکس، گواهی اشتغال کار (ترجمه و تایید شده)، و هزینه روادید مورد نیاز است. در ضمن مدت اعتبار کلیه روادیدها شش ماه خواهد بود.

روادید تجاری: متقاضی به اضافه مدارک فوق با در دست داشتن دعوتنامه معتبر از یک شرکت با کارخانه دعوت کننده لهستانی، می تواند از طریق بخش بازرگانی اقدام کند. بخش بازرگانی، خیابان دکتر لواسانی، خیابان وطن پور، کوچه محمد براتی، شماره ۵
تلفن: ۲۲۰۶۷۳۱-۲ فاکس: ۲۲۰۶۳۰۶

روادید ترانزیت: برای شرکت های حمل و نقل: علاوه بر مدارک یاد شده، روادیدی کشور مقصد و نامه از شرکت با مشخصات راننده و خودرو الزامی است. در مورد روادیدی تحصیلی و پزشکی، با سفارت تماس گرفته شود. ساعات کار بخش صدور روادید ۹ الی ۱۲ یکشنبه تا پنجشنبه نشانی: بزرگراه آفریقا، خیابان پیروز، شماره ۱
تلفن: ۸۷۸۷۲۶۲-۴ فاکس: ۸۷۸۸۷۷۴ صندوق پستی: ۱۱۳۴۵-۳۴۸۹

لیبی

بلیت رفت و برگشت مبلغ حداقل ۵۰۰ دلار در گذرنامه، دو قطعه عکس، پاسپورت

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت لیبیایی شنبه تا پنجشنبه از ۱۰ تا ۱۲/۳۰ استاد مطهری- روبروی سلیمان خاطر شماره ۱۴۳

تلفن: ۸۷۴۲۸۱۵-۸۷۴۲۵۷۲ فاکس: ۸۷۴۲۵۵۲

مالزی

عادی- توریستی: برای مسافرت ۲ هفته ای روادید لازم نیست. برای اقامت بیشتر: دعوتنامه از اقوام درجه یک، فتوکپی اشتغال به کار، بلیت رفت و برگشت، ۲ قطعه عکس و فرم سفارت، هزینه دریافت روادید ۱۰۰۰ تومان، اصل پاسپورت، مدارک چهارده روز قبل از سفر باید تحویل شود، ۲ فرم تکمیل شود.

بازرگانی: بیش از دو هفته ارایه کارت بازرگانی، فرم سفارت، بلیت رفت و برگشت، دعوتنامه شرکت در مالزی

تحصیلی: گواهی پذیرش از دانشگاههای مالزی، یکشنبه تا پنجشنبه از ۸ تا ۱۱ و ۱۴ تا ۱۶ خیابان فرشته شماره ۷۲

تلفن: ۲۰۰۹۳۶۰-۲۰۰۹۲۷۵-۲۰۰۱۹۴۳

تلکس: ۲۱۲۶۹۲ MAL IR

مراکش

مدارک مورد نیاز برای روادیدی توریستی: فتوکپی پاسپورت یک قطعه عکس، فتوکپی شناسنامه، گواهی اشتغال به کار، فیش حقوقی و حساب بانکی (یک میلیون تومان) که حداقل طی ۴ ماه اخیر دست نخورده باشد. یا سند مالکیت حساب بانکی گواهی شغلی معتبر و هزینه تلکس روزهای شنبه، دوشنبه، چهارشنبه از ساعت ۹ الی ۱۲ خیابان آفریقا، ارمغان شرقی پلاک ۴۷ تلفن: ۲۰۵۹۷۰۷

مکزیک

تکمیل فرم درخواست (به زبان اسپانیایی و یا انگلیسی)، شرح دلایل سفر همراه با قید مقصد و تاریخ سفر و دعوتنامه، ضمانت و تعهد مالی از طرف کارفرما، عکس و فتوکپی گذرنامه و شناسنامه، اگر متقاضی همسر و یا فرزندان مکزیک داشته باشد باید سند ازدواج و شناسنامه اطفال را ارائه کند، صدور روادید ۹۰ روز به طول خواهد انجامید در صورت صدور روادید، پرداخت وجه با توجه به تعرفه و بلیت رفت و برگشت الزامی است. تلفن: ۲۰۵۵۳۷۴-۵

نشانی: آفریقا، خیابان ۲۴

نروژ

عادی- توریستی: در حال حاضر روادید توریستی صادر نمی شود.

بازرگانی: تلکس دعوت از شرکت نروژی معتبر، فرم سفارت، گذرنامه معتبر

تحصیلی: گواهی پذیرش از دانشگاه نروژی-تنها متقاضیان دارای فوق دیپلم و تافل می توانند روادید دریافت کنند. لیست دانشگاهها از طریق سفارت در اختیار متقاضی قرار می گیرد. یکشنبه تا پنجشنبه ۸/۵ تا ۱۴/۵ پاسداران، کوهستان، هشتم، اختیاریه شمالی، شماره ۴۱۲

تلفن: ۲۲۹۳۹۳۳-۲۲۹۱۳۳۳ فاکس: ۲۲۹۳۷۷۶

تلکس: ۲۱۳۰۰۹

نیوزیلند

عادی- توریستی: فقط بستگان درجه اول افراد تبعه یا مقیم نیوزیلند، فرم کامل شده دعوت از طرف میزبان به تایید اداره مهاجرت نیوزیلند، بلیت رفت و برگشت، ۱ قطعه عکس، هزینه صدور روادید، هزینه اقامت برای حداقل یک سال ۱۰۰۰ دلار نیوزیلند.

متقاضیان باید درخواست خود را برای گرفتن روادید اقامت به بخش منطقه ای اداره مهاجرت در سنگاپور ارسال کرده و فرم های مربوطه را دریافت کنند.

نشانی سفارت نیوزیلند در سنگاپور:

New Zealand Immigration

Service Singapore Branch

Orchard Road ۳۹۱

Tower A ۵۰-۱۵#

Ngee Ann City

Singapore 0923

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت نیوزیلندی با شرح کامل فعالیتها، آدرس و سابقه فعالیتها، فرم سفارت، ۱ قطعه عکس، بلیت رفت و برگشت، هزینه صدور روادید، ۲۵۲۰۰ تومان.

تحصیلی: دانشجویان ایرانی نمی توانند مستقیماً وارد دانشگاه های نیوزیلند شوند. برای تحصیل در مقطع لیسانس در این کشور دانشجویان باید ابتدا یک دوره انتقالی را در کالج بگذرانند و سپس واحدهای گذرانده خود را به یک دانشگاه انتقال دهند. بعضی از مدارس پلی تکنیک در نیوزیلند عملاً مانند دانشگاه عمل می کنند و قادرند دانشجو را تا مقطع لیسانس بپذیرند. برای تحصیل در مقطع های بالاتر از لیسانس گرفتن پذیرش از بخش مربوط در دانشگاه ضروری است. شهریه دانشگاه ها و مدارس نیوزیلند بر حسب رشته و مقطع و طول دوره تحصیل متفاوت است. برای اطلاع بیشتر با سفارت تماس بگیرید. شهریه تحصیل برای یک دوره ممکن است در هر مدرسه متفاوت باشد. هزینه زندگی برای یک دانشجو به طور متوسط معادل ۱۲۰۰۰ دلار نیوزیلند در سال است.

برای رشته های پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، حقوق و روانشناسی در مقطع لیسانس، دانشجوی خارجی فهرستی که سفارت ارائه کرده، آزاد است. اداری و امور بازرگانی: یکشنبه تا پنجشنبه از ۸ تا ۱۵

روادید: یکشنبه، سه شنبه و پنجشنبه ۸/۳۰ تا ۱۲
خیابان استاد مطهری، خیابان شهید سرافراز شماره ۵۷
تلفن: ۸۷۱۵۰۸۳-۸۷۱۵۰۶۱ فاکس: ۸۸۶۱۷۱۵

نیجریه

بازرگانی: دعوتنامه از شرکت نیجریه ای که حتماً مورد
تایید وزارت خارجه و یا وزارت کشور نیجریه باشد، سه
قطعه عکس، کپی از صفحات نوشته شده پاسپورت،
روادید ظرف حداقل ۳ هفته صادر می شود و اعتبار آن
یک ماه است. یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۸ تا
۱۵/۳۰ خیابان خالد اسلامبولی، خیابان ۳۱ شماره ۱۱
تلفن: ۸۷۷۴۹۳۵-۳۶ فاکس: ۸۷۷۴۹۲۱

واتیکان

نشانی: نوفل لوشاتو، خیابان رازی شماره ۹۷
تلفن: ۶۴۰۳۵۷۴ فاکس: ۶۲۱۹۴۴۲
صندوق پستی: ۱۱۳۶۵-۱۷۵

ونزوئلا

مدارک عمومی: بلیت رفت و برگشت یا ادامه مسافرت
به کشور دیگر، ۱ عکس جدید، فرم سفارت، ترجمه
رسمی کلیه مدارک به اسپانیوی یا انگلیسی،
گذرنامه با حداقل ۶ ماه اعتبار، انجام مصاحبه با بخش
کنسولی سفارت.

توریستی: پر کردن فرم بانکی سفارت، گواهی کار یا
ذکر حقوق، گواهی محضری تقبل هزینه اقامت از سوی
دعوت کننده، ارایه مدارک مربوط به اموال غیر منقول به
علاوه مدارک عمومی برای صدور روادید ۳۰ دلار نقداً از
متقاضیان دریافت می گردد. زمان انتظار برای دریافت
روادید ۳ تا ۴ روز.

بازرگانی: ارایه نامه از شرکت یا موسسه ایرانی دال بر
هدف از مسافرت یا دعوتنامه از شرکت ونزوئلایی با
تقبل کلیه هزینه ها، اقرادی که با هزینه شخصی
مسافرت می کنند باید مدارک کافی دال بر توانایی
مالی داشته باشند. کلیه مدارک باید به انگلیسی یا
اسپانیولی ترجمه شده باشد. یکشنبه تا پنجشنبه از
۸/۳۰ تا ۱۴ مراجعه با وقت قبلی: خیابان احمد قصیر
کوچه نهم شماره ۳۱ تلفن: ۸۷۱۵۱۸۵-۸۷۱۴۶۴
۸۷۱۴۳۶۲

هلند

شرایط روادید برای مسافرت به منطقه کشورهای
بلژیک، پرتغال، فرانسه، آلمان، لوکزامبرگ، هلند،

اسپانیا که به منطقه (شینگن) معروفند بین یک تا نود
روز اقامت یا سفر عبوری از برخی کشورهای منطقه،
روادید کوتاه مدت یا مسافرت به منظور توریستی،
تجارتی، خانوادگی، طول اقامت از تاریخ اولین ورود نباید
در هر نیم سال از سه ماه تجاوز کند. به ضمیمه
درخواست برای صدور روادید مدارک باید به سفارتخانه
کشور مورد نظر ارایه شود، بدون اینکه محل اول ورود
مورد نظر باشد، اگر قصد اقامت در هیچکدام از
کشورهای منطقه را نداشته باشید، باید مدارک به
سفارت کشور مقصد داده شود. قبل از مراجعه به
سفارت خانه های منطقه شینگن باید روادید کشور
مقصد را دریافت کرده باشید.

عادی- توریستی: گذرنامه یا اجازه نامه مسافرت که
توسط تمامی کشورهای عضو منطقه به رسمیت
شناخته شده باشد (با حداقل سه ماه اعتبار) به علاوه
گذرنامه یا اجازه نامه مسافرت همسر متقاضی در
صورت تاهل ارایه شود، یک فرم درخواست روادید پر
شده به علاوه یک قطعه عکس گذرنامه ای، اثبات دارا
بودن امکانات مسافرت (بلیت رفت و برگشت با هواپیما)
و یا بلیت وسیله حمل و نقل زمینی که با آن شخص
متقاضی می تواند از منطقه شینگن خارج شده به
کشور دیگر وارد شود، اثبات دارا بودن بیمه درمانی
معتبر، در موارد ویژه ممکن است ارایه مدارک دیگر نیز
نیاز باشد. نشانی: مطهری، خیابان سریداران، کوچه
جهانسوز، شماره ۳۶. یکشنبه تا پنج شنبه ۸ تا ۱۴/۵ -
تلفن: ۸۹۶۲۰۷-۸۹۶۲۰۱۱، فاکس: ۸۸۹۲۰۸۷

پناهجویی و روند حاکم بر آن آرشم پارسی

پناه جویی آسان نیست.

با توجه به درخواست ها و سوالات بسیار زیادی در مورد پناهجویی و روند حاکم بر آن از سازمان PGLO، کمسیون حقوق بشر سازمان همجنسگرایان ایرانی بر آن شد تا اطلاعاتی را در این مورد در اختیار علاقمندان قرار دهد تا اقدامات دوستان با آگاهی و بینش روشنی صورت پذیرد و از مشکلات بسیار زیاد آنان در خارج از وطن جلوگیری بعمل آید.

شخصی که طبق مفاهیم کنوانسیون ۱۹۵۱ شرایط پناهندگی را داشته باشد پناهنده شناخته می شود. پناهجو به شخصی گفته می شود که ترس موجه از مورد ظلم قرار گرفتن به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در یک گروه خاص و عقیده سیاسی در خارج از کشورش به سر می برد و یا به دلیل ترس حاضر نیست در کشورش زندگی کند، یا ملیت خاصی ندارد و به دلایل بالا حاضر نیست به زندگی در کشور سابقش ادامه دهد. ترس موجه با توجه به وضعیت هر شخص مفهومی متفاوت دارد و بدین منظور برای بررسی وضعیت پناهجویان باید به بررسی گفته های آنان پرداخت. "ترس موجه" یک عامل بسیار مهم در امر پناهجویی است به طوری که ممکن است شخصی که دلایل محکمی مبنی بر ترک خانه و خانواده و کشورش به انگیزه جهانگردی داشته باشد با اتکای به ترس موجه شامل قوانین پناهندگی گردیده و مابقی شواهد نادیده گرفته شوند. بدین معنی که در پناهجویی حتما بایستی ترسی موجه برای فرار وجود داشته باشد و دستگاه تشخیص دهنده به یقین برسد. ترس باید موجه باشد. ابراز ترس بیش از اندازه ممکن است با توجه به شرایط خاص موجود به عنوان ترس موجه مورد قبول واقع شود.

بنا بر اهمیت هر پرونده، در صورتیکه مسایل عنوان شده روشن و کافی نباشد یک ارزیابی کیفی انجام خواهد شد. در این صورت سابقه فردی و خانوادگی پناهجو، عضویت وی در یک نژاد، مذهب، ملیت، پروه اجتماعی و یا سیاسی خاص، برداشت شخصی خود از وضعیتش و تجارب شخصی و به عبارتی دیگر هرچیزی

که نشان دهد عامل درخواست پناهندگی ترس بوده است حتما مورد بررسی قرار می گیرد.

افرادی که مسول بررسی پرونده ها هستند در رابطه با وضعیت کشور پناهجو نظر نمی دهند گرچه عاملی مهم است اما مهمترین آن ها نمی باشد. در کل چنانچه پناهجو بتواند ثابت کند که شرایط موجود در کشورش با توجه به مفهوم پناهندگی برایش غیر قابل تحمل بوده یا چنانچه به آن کشور بازگردانده شود همان دلایل باز غیر قابل تحمل خواهد بود ترس او موجه محسوب می شود.

ظلم یعنی هر گونه تهدیدی که بر جان و یا آزادی فرد وارد گردد. در بسیاری از جوامع تبعیض گذاری و رفتاری نابرابر با گروهی از مردم کم و بیش وجود دارد. افرادی که مورد رفتار نابرابر قرار می گیرند لزوما مورد ظلم واقع نشده اند تنها در شرایطی که تبعیض مبدل به ظلم می شود. این در صورتی است که تبعیض گذاری موجب بی حقوقی جدی شخص شود. مثلا ممانعت جدی از پول در آوردن یا انجام امور مذهبی و یا بخورداری از امکانات نرمال اجتماعی.

اگر تبعیض گذاری به تنهایی جدی تلقی نشود، ولی در ذهن درخواست کننده حس وحشت و ناامنی برای ادامه زندگیش بوجود آورد می تواند مبدل به ترس از ظلم شود.

کسانی که به جز دلایل قید شده در مفهوم پناهندگی از کشور خارج شوند تا در کشوری دیگر اقامت کنند مهاجر نامیه می شوند.

پناهجویی همجنسگرایان به عضویت در یک گروه خاص اجتماعی برمی گردد اما نکته قابل توجه این است که فقط صرف به عضویت در یک گروه اجتماعی و یا سیاسی دلیلی بر پناهنده شدن نیست و باید وجود ترس و تبعیض و عدم امنیت اثبات شود.

دفتر کمیسرای عالی پناهندگان سازمان ملل UNHCR یکی از مراجعی است که با توجه به قوانین موجود بین المللی اقدام به تعیین و معرفی پناهندگان می نماید. روند کلی پناهندگی کنوانسیون بدین صورت می باشد:

شخص پناهجو بایستی از کشور اول خود که خروج کرده و به کشور دوم وارد شود. در کشور دوم خود را به دفاتر کمیسرای عالی پناهندگان سازمان ملل معرفی

نموده و درخواست پناهجویی نماید و در صورت پذیرفته شدن او با توجه به مفاد قوانین بین المللی به کشور سوم انتقال خواهد یافت. چنانچه به عنوان مثال فردی از ایران به عراق رفته و از آنجا به ترکیه برود و درخواست پناهجویی نماید پذیرش او با مشکل مواجه شده و به عراق باز گردانده می شود زیرا که عراق کشور دوم او بوده و می بایست در آنجا اقدام به درخواست نماید.

در مورد کسانی که در کشور دوم درخواست پناهجویی کرده اند مصاحبه ای قانونی تعیین می گردد که کمیسرها ی ویژه ای به بررسی سخنان پناهجو نموده و سعی در انطباق آن با قوانین دارند. چنانچه وکیل یا کمیسر مربوط به این نتیجه برسد که این فرد با توجه به مفاد قوانین بین المللی واجد شرایط پناهندگی می باشد پذیرفته می شود و مراحل اعزام به کشور سوم انجام می گیرد در غیر این صورت دفتر کمیسریای عالی پناهندگان ادعای آن را رد نموده و به کشور اول بازگردانده می شوند.

بسیاری از همجنسگرایان در کشورهای اروپایی به دلیل عدم اطلاع از روند این امر و با تغییر و عبور از چند کشور مشکلاتی را در امر پناهجویی خود ایجاد نموده اند و یا اینکه نتوانسته اند ترس و نگرانی خود را اعلام کرده و با درخواست آنها موافقت نگردیده است. لذا داشتن اطلاعاتی جامع و کامل از این امر و اقدامات آگاهانه امری ضروری جلوه می نماید.

پناهجویی آسان نیست. برای گذراندن این مراحل احتیاج به صبر و تحمل و گذر زمان می باشد. بر طبق گزارشات رسیده این مدت زمان از ۴۰ روز تا ۶ سال قابل تغییر است. ما توصیه می نمایم که قبل از اقدام به پناهجویی حتما به مشاوره و گفتگو با مراجع مطلع اقدام نموده و آگاهانه قدم بردارید.

منبع: سایت همبستگی

سازمان همجنسگرایان ایرانی - PGLO
www.pglo.org , pglo@pglo.org
دبیر کل سازمان : آرین ورجاوندی

کمیسیون حقوق بشر سازمان - PGLOHRC
hrc@pglo.org
دبیر کمیسیون : آرشام پارسی

نشریات همجنسگرایان ایرانی - PGLM
نشریه چراغ
www.cheragh.pglo.org , payam@pglo.org
سر دبیر : پیام شیرازی

نشریات همجنسگرایان ایرانی - PGLM
حکایت با صبا
www.pglo.org , pglo@pglo.org
سر دبیر: مهرناز خجسته

صدا و سیمای همجنسگرایان ایرانی - PGLB
مدیریت: آرزو صالحی

صدای همجنسگرایان ایرانی - PGLR
www.radio.pglo.org , radio@pglo.org

سیمای همجنسگرایان ایرانی - PGLT
www.tv.pglo.org , tv@pglo.org